

OGNISKOWIEC

R XVII (XXXII) Nr 1/2024 (BIOGRAMY z. 1) ISSN 18999-0924 PISMO ZARZĄDU OKRĘGU ŚLĄSKIEGO ZWIĄZKU NAUCZYCIELSTWA POLSKIEGO

KOMISJA HISTORYCZNA PRZEDSTAWIA:
BIOGRAMY- ZESZYT PIERWSZY

OD REDAKTORA

Dobiega końca kadencja. Wszyscy zaafierowani sprawozdaniami, wyborami, bieżącymi zadaniami.

Nikt nie ma czasu, by pomyśleć jak utrwalić swoją i swoich koleżanek, kolegów ciężką pracą.

Lata mijają i potem nikt ludzi, którzy Związkowi służyli niemal całe życie, nie pamięta.

Przykłady; kto z młodszych związkowców wie, kim są Zofia Olbińska-Gdesz, Barbara Redkowska, Jadwiga Lincer?

A są to osoby, które cieszą się życiem i stosunkowo niedawno skończyły działalność związkową.

Mam pomysł na taki konkurs: „Jak nazywał się poprzedni prezes (ZNP, Okręgu, Oddziału, Ogniska)?

Ciekawe jakie byłyby wyniki?

Kończy się też praca Komisji Historycznej, trzeba powiedzieć, bardzo ciężka—nad pierwszą serią biogramów. Bardzo często należało ustalić prawidłowe nazwy miejscowe, czy też chronologię zdarzeń lub ich prawdopodobieństwo.

Wydaje się to niemal nieprawdopodobne, kiedy źródłem jest zainteresowana osoba, a jednak... .

Napisanie o sobie kilku zdań nie jest jakimś zadaniem nad siły, a warto to zrobić, bo pamięć płata figle, myli się kolejność zdarzeń, daty, osoby, a pamiętników nie piszemy, kalendarze wyrzucamy, kroniki związkowe, czy szkolne są gatunkiem szczególnie zagrożonym... .

Czas mija, jak w piosence, „banalnym tik-tak” i jak minie, to ci, którzy nas wspominają i chcą przypomnieć nie mają praktycznie szans na takie działanie, bo nie mają żadnej bazy.

Nie wstydźmy się swoich dokonań, osiągnięć, bo one mogą być nauką dla młodych związkowców.

Naczelny

Na fotografii obok koleżanka **Maria Kańtoch**, zwana przez wszystkich „Marylą” bądź „Marylką”.

Członek Zarządu Okręgu Śląskiego w latach 2019—2024 i przewodnicząca Komisji Historycznej. Bez niej i pracy członków komisji nie byłoby tego numeru „Ogniskowca”.

Dziękujemy: Zofii Dybale, Irenie Anczarskiej-Smendek, Annie Początek, Danucie Polak, Barbarze

Redakcja: Jan Kraśkiewicz, Jadwiga Aleksandra Rezler, Maria Kańtoch Korekta: Jolanta Głuszkowska-Drabik, Ewa Olszok. Okładka: Zdjęcie i koncepcja Weronika Kraśkiewicz. Wydanie internetowe: Damian Bader.

VPN: 439

email: ogniskowiec@znp.edu.pl

wydawca: slok@znp.edu.pl

Świerad, Teresie Trzcionce, Otylii Michniewskiej i tym, których w twej chwili nie wymieniam.

Początkowo planowaliśmy wydać ten numer na Konferencję Delegatów Okręgu Śląskiego. Niestety, a może i dobrze, nie udało nam się. Bez zbędnego pośpiechu mogliśmy pewne rzeczy poprawić, zauważone błędy skorygować.

Naczelny

CZECHOWSKA KRYSZYNA

Urodziła się 25.03. 1953 r. w Ziębicach. Ukończyła Studium Wychowania Przedszkolnego w Mysłowicach. Doskonaliła swoje kwalifikacje zawodowe. Uzyskała I stopień specjalizacji - nauczyciel wychowania przedszkolnego.

Pracę zawodową rozpoczęła w 1973 r. w Państwowym Przedszkolu nr 28 w Sosnowcu na stanowisku nauczyciela.

Była członkiem chóru nauczycielskiego.

Od 1 lutego 1985 r. została powołana na stanowisko wicedyrektora Przedszkola Miejskiego nr 51, a od 1 marca 1986 r. do sierpnia 1999 r. dyrektora tejże placówki. Natomiast od 1 września 1999 r. do 31 sierpnia 2003 r. pracowała na stanowisku wicedyrektora Zespołu Przedszkolnego w Sosnowcu.

Od 1 września 2003 r. przebywa na emeryturze.

Do jej osiągnięć w czasie pracy zawodowej należy zaliczyć: współpracę z przedszkolem niemieckim z Bitterfeldu (1990 – 1995). Była organizatorem wzajemnych wizyt, dzieląc się wiedzą zawodową oraz informacjami w zakresie ochrony praw pracowniczych.

Jako pierwsza w mieście była organizatorem wyjazdu dzieci na „zielone przedszkola” (Brenna – 1995 r., Korbielów – 1996 r., Zakopane – 2000 r.).

W środowisku, w którym pracowała organizowała festyny, aukcje, przeglądy teatralne z udziałem Prezydenta Miasta, Radnych, przedstawicieli Kuratorium, gdzie obok zabawy pozyskiwała środki finansowe na pomoce dydaktyczne dla placówki. Współpracowała z Samorządem Terytorialnym, Prezydentem Miasta oraz Posłami do Sejmu IV i V kadencji. Przez 11 lat była opiekunem Koła Towarzystwa Przyjaciół Dzieci.

Za swoją pełną zaangażowania pracę otrzymywała wyróżnienia, listy gratulacyjne i nagrody z Urzędu Miasta Sosnowca i Zarządu TPD.

Od 1973 r. jest członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego w Sosnowcu. Aktywnie uczestniczyła w pracach Ogniska w Przedszkolu Miejskim nr 28. Organizowała konferencje i szkolenia związkowe dla członków macierzystego Ogniska oraz innych przedszkoli z zakresu praw pracowniczych i dysponowania środkami finansowymi Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych.

Zwracała uwagę na przestrzeganie zasad BHP w placówce oraz praw pracowniczych. Współorganizowała wyjazdy rodzinne i imprezy rekreacyjne dla członków Ogniska ZNP, również ze środków pozyskiwanych przez siebie na rzecz najmniej zamożnych.

Wspierała nauczycieli w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych poprzez kierowanie ich na ścieżki awansu zawodowego, udzielaniu pomocy w gromadzeniu dokumentów oraz podejmowaniu działań. Jej podejście do koleżanek sprzyjało właściwej atmosferze w pracy i zaowocowało wyborem Jej na dyrektora placówki.

W 2010 roku została wybrana na członka Zarządu Sekcji Emerytów i Rencistów Oddziału ZNP w Sosnowcu.

W swoich działaniach jest systematyczna, kreatywna i uczynna. Opiekuje się starszymi, chorymi koleżankami, członkami ZNP, mającymi problemy ze zdrowiem, samotnymi. Organizuje uczestnictwo członków SEiR w manifestacjach, piknikach i imprezach kulturalnych organizowanych przez Oddział ZNP i Sekcję. Wzorowo prowadzi dokumentację i ewidencję członków Sekcji Emerytów i Rencistów.

Jest członkiem Komisji Historycznej, pisze protokoły z zebrań, zbiera materiały dotyczące nauczycieli – działaczy TON.

Za pracę dydaktyczną i społeczną otrzymała: Nagrodę Inspektora Wydziału Oświaty i Wychowania – (1983 r.). Nagrody Prezydenta Miasta Sosnowca (1991, 1993, 1999 r.). Odznaczona Złotą Odznaką ZNP w 2012 r.

CHOLEWA GRAŻYNA ZD. ŁOWISZ

Córka Władysława i Ireny zd. Kotas

Urodziła się 18 czerwca 1959 r. w Klepaczce, pow. kłobucki, w rodzinie nauczycielskiej. Ukończyła studia magisterskie w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie, na wydziale pedagogicznym, w zakresie Nauczania Początkowego. W roku 1982 podjęła swoją pierwszą pracę w Szkole Podstawowej Nr 3 w Kłobucku –Smugach, jako nauczycielka nauczania początkowego.

Pracując, podnosiła swoje kwalifikacje na kursach i studiach podyplomowych, dzięki czemu od 1 września 2000 r. mogła podjąć nowe wyzwanie, jako bibliotekarz i nauczyciel informatyki w Gimnazjum w Kłobucku. Po likwidacji gimnazjum i przekształceniu go w Szkołę Podstawową Nr 3 im. Jana Pawła II w Kłobucku, kontynuowała pracę w tej szkole, aż do 31 sierpnia 2022 r., kiedy to po 41 latach pracy przeszła na emeryturę.

Do Związku Nauczycielstwa Polskiego wstąpiła w 1982 r. i od początku była bardzo aktywnym członkiem, pełniąc funkcję prezesa Ogniska ZNP, najpierw w Szkole Podstawowej, a potem w Gimnazjum im. Jana Pawła II w Kłobucku. W latach 2002-2006 pełniła funkcję członka Oddziałowej Komisji Rewizyjnej w Zarządzie Oddziału ZNP w Kłobucku. W następnej kadencji 2006 – 2010 została wybrana na funkcję wiceprezesa Zarządu Oddziału ZNP w Kłobucku i oddelegowana do pracy związkowej z ½ etatu. Od roku 2010 pełni nieprzerwanie funkcję prezesa Oddziału ZNP w Kłobucku, oddelegowana do pracy na rzecz związku z całego etatu. Jednocześnie pełni funkcję opiekuna oddziałów w powiecie kłobuckim i drugą kadencję członka Zarządu Okręgu Śląskiego ZNP. Jako związkowca cechuje ją wielkie zaangażowanie w sprawy pracownicze. Cieszy się dużym uznaniem władz miasta i powiatu oraz członków ZNP. Jest osobą wrażliwą na krzywdę i cierpienie ludzkie, pełną empatii i życzliwości. W Zarządzie Okręgu jest członkiem Komisji Ochrony Pracy, Komisji Promocji ZNP oraz członkiem Klubu Antymobbingowego. Była organizatorem wielu imprez związkowych: XIV Ogólnopolskiego Zlotu Młodych Nauczycieli ZNP (2018), XVII Dnia Związkowca (2019), Okręgowego Spływu Kajakowego po rzekach Liswarta i Warta (2023) oraz corocznej Biesiady dla członków ZNP z Oddziału Kłobuck. Działa aktywnie na rzecz środowiska i pracowników, również poza ZNP.

Piątą kadencję, od roku 2008 jest członkiem, najpierw Powiatowej Rady Zatrudnienia, a od roku 2017 Powiatowej Rady Rynku Pracy przy Powiatowym Urzędzie Pracy w Kłobucku. W kadencji 2018—2022 była członkiem Rady OPZZ Województwa Śląskiego z branży oświata i jednocześnie przewodniczącą Rady Powiatowej OPZZ w Kłobucku. W roku 2023, na wniosek ZNP, została powołana na czteroletnią kadencję do Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli z ramienia Wojewody Śląskiego. Za wielkie zaangażowanie oraz osiągnięcia w pracy dydaktycznej i związkowej otrzymała wiele nagród, wyróżnień i podziękowań. W roku 2018 została odznaczona Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

W kadencji 2025—2029 została wybrana sekretarzem Okręgowej Sekcji Emerytów i Rencistów oraz Krajowej Sekcji Emerytów.

W roku 2023, na wniosek ZNP, została powołana na czteroletnią kadencję do Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli z ramienia Wojewody Śląskiego.

Za wielkie zaangażowanie oraz osiągnięcia w pracy dydaktycznej i związkowej otrzymała wiele nagród, wyróżnień i podziękowań. W roku 2018 została odznaczona Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

W kadencji 2025—2029 została wybrana sekretarzem Okręgowej Sekcji Emerytów i Rencistów oraz Krajowej Sekcji Emerytów.

W kadencji 2025—2029 została wybrana sekretarzem Okręgowej Sekcji Emerytów i Rencistów oraz Krajowej Sekcji Emerytów.

Opracowanie własne: Grażyna Cholewa

DEREBECKA KRYSZYNA

Urodzona 3 stycznia 1959 r. w Sosnowcu.

W 1980 r. ukończyła Studium Wychowania Przedszkolnego w Mysłowicach.

Podjęła pracę w Przedszkolu Miejskim nr 1 w Sosnowcu, w którym pracowała do 1986r. W 1984 r. rozpoczęła pracę w Szkole Podstawowej nr 13, a w 2001 roku w Gimnazjum nr 2, które zostały przekształcone 2003 r. w Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 9 w Sosnowcu.

W 1999 r. ukończyła studia na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach i zdobyła wykształcenie wyższe zawodowe- licencjat w zakresie pedagogiki.

Pracowała z dziećmi i młodzieżą w placówkach oświatowych, stowarzyszeniach i świetlicach terapeutycznych.

Od 1993 r. do 2016 r. pełniła funkcję kierownika świetlicy Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 9 w Sosnowcu.

Współzałożycielka Stowarzyszenia Marzeń Dziecięcych „STOMAD”, w ramach którego realizowała program dla dzieci z zaburzeniami emocjonalnymi: „My i nasze marzenia”, wykorzystywany również przez inne szkolne świetlice.

We współpracy z Uniwersytetem Śląskim – Wydziałem Nauk o Ziemi w Sosnowcu, organizowała konkursy, turnieje i imprezy ekologiczne o zasięgu miejskim dla uczniów szkół podstawowych.

Od 2005 r. była organizatorem przeglądu małych form teatralnych dla dzieci korzystających ze świetlic szkół podstawowych z udziałem zaprzyjaźnionych aktorów.

Przez 15 lat charytatywnie organizowała i prowadziła kolonie dla najuboższych uczniów, w czasie których prowadziła opracowane własne programy profilaktyczne dla dzieci i młodzieży zagrożonej uzależnieniami oraz niedostosowanej społecznie, np. „Rabkoland”, „Bursztynek”, „Lato w górach”. Środki na wyjazd najuboższych dzieci pozyskiwała we własnym zakresie.

Otrzymała 10 Nagród Dyrektora Szkoły oraz Nagrody Prezydenta Miasta Sosnowca.

W 2014 r. odznaczona Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Od 1980 r. jest aktywnym członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego, a od 1998r. do 2016r. pełniła funkcję prezesa Ogniska w placówce, w której była zatrudniona.

Od 1998 r. do chwili obecnej jest członkiem Zarządu Oddziału ZNP w Sosnowcu.

Z ramienia Zarządu była opiekunem Sekcji Wychowawców Świetlic. Dzięki jej działaniom ujednolicono akty prawne oraz zasady organizacji pracy świetlic szkolnych. Organizowała szkolenia dla ich wychowawców, m. in. na temat: „Wybrane czynniki kształtujące atmosferę wychowawczą w świetlicy szkolnej”, „Rola wychowawcy świetlicy w tworzeniu pozytywnej relacji uczeń—nauczyciel – rodzic”.

Za swoją działalność została uhonorowana w 2004 r. Złotą Odznaką ZNP, z okazji 100-lecia powstania ZNP otrzymała „Medal za Zasługi dla ZNP”.

Opracowała: Zofia Dybala

DOMASIK KAZIMIERZ

Urodził się 5 października 1946 roku w Chróścielowie, powiat Głubczyce. Ojciec Władysław wraz z mamą Karoliną prowadzili gospodarstwo rolne, które objęli po powrocie z robót przymusowych w Niemczech. Szkołę podstawową ukończył w Nasiedlu w 1960 roku. Po jej ukończeniu rozpoczął naukę w Zasadniczej Szkole Zawodowej w zawodzie: ślusarz w Technikum Mechanicznym w Raciborzu.

Następnie w Technikum Przemysłowo-Pedagogicznym w Opolu, które ukończył w 1967 roku. 15 sierpnia 1967 roku rozpoczął pracę w Technikum Mechanicznym w Raciborzu jako nauczyciel zawodu na warsztatach szkolnych, gdzie pracował do 31 sierpnia 1975 roku. W międzyczasie rozpoczął naukę w Studium Nauczycielskim w Gliwicach o kierunku mechanicznym, które ukończył w 1974 roku.

W 1967 ożenił się. Dochował się dwójki dzieci, córki Iwony i syna Przemysława oraz wnuków Dawida, Tomka, Jessici, Aleksandra i Hani.

Od 1 września 1975 roku rozpoczął pracę w Zasadniczej Szkole Zawodowej Doksztalczącej w Raciborzu przy ulicy Małgorzaty Fornalskiej nr 8 na stanowisku nauczyciela przedmiotów zawodowych. W 1980 roku ukończył studia magisterskie w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Opolu w Instytucie Budowy Maszyn w zakresie mechaniki. W 1984 roku objął funkcję wicedyrektora w Zasadniczej Szkole Zawodowej Doksztalczącej, którą piastował do przejścia na emeryturę, to jest do 2014 roku. Głównym zadaniem na tym stanowisku było organizowanie zajęć praktycznych i praktyk zawodowych, ich nadzór oraz współpraca z zakładami pracy. W 1989 roku uzyskał drugi stopień specjalizacji zawodowej, a w 2000 roku - tytuł nauczyciela mianowanego.

W trakcie całej kariery zawodowej otrzymał następujące odznaczenia: w 1989 roku - Nagrodę Kuratora, w 1992 roku - Medal Komisji Edukacji Narodowej, w 2002 roku - został wyróżniony Nagrodą Starosty.

W całym okresie kariery zawodowej brał udział w licznych formach doskonalenia zawodowego: warsztatach metodycznych organizowanych przez Kuratorium jak i WOM, reforma systemu edukacji, kurs inspektorów BHP, kurs doskonalący w zakresie „Pomiar dydaktyczny i ewaluacja w zreformowanej szkole”, „Mierzenie jakości pracy szkoły”, „Kształcenie zawodowe a rynek pracy”, „Egzamin potwierdzający kwalifikacje zawodowe”, „Metody aktywizujące pracę nauczyciela i ucznia”, „Technologie informacyjne i edukacja multimedialna w praktyce szkolnej”, „Ocena w nowej szkole”, „Pomiar dydaktyczny i organizacja w zreformowanej szkole”. Był nagradzany licznymi nagrodami Dyrektora Szkoły za wzorowe wywiązywanie się ze swoich obowiązków. Członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego jest od 15 sierpnia 1967 roku. W 2022 r. obchodził jubileusz 55 lat w ZNP.

Opracowanie własne: Kazimierz Domasik

GIZICKA WANDA ZD. NIEBIELSKA

Ur. 30 września 1924r. w Zarudcach koło Lwowa – zmarła 12 marca 2023 r. w Raciborzu. Wychowywana przez ciotkę w Mostach koło Żółkwi, w 1941 r. uciekły przed ukraińskimi prześladowaniami do Markowej pod Łańcutem.

W tych czasach zaczęła pisać wiersze i słowa do piosenek. Jako 16-letnia dziewczyna napisała hymn dla podziemnego oddziału Armii Krajowej.

W 1945 roku wraz z rodzicami przyjechała do Baborowa na Opolszczyźnie. Mając małą maturę została zatrudniona w szkole podstawowej jako nauczycielka, jednocześnie dojeżdżała do Głubczyc, kończąc w 1946 roku liceum ogólnokształcące. W Baborowie pracowała 15 lat, tam też poznała swojego przyszłego męża Czesława Gizickiego, studenta AGH w Krakowie. W Głubczycach pełniła funkcję instruktora geografii. Funkcję tę pełniła również w Raciborzu, gdy się przeprowadzili w 1960 roku. Ukończyła Studium Nauczycielskie na kierunku filologia polska oraz studia wyższe z geografii w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Niestety, Czesław Gizicki zmarł w 1972 r. w wieku 42 lat. Pani Wanda, by utrzymać rodzinę, pracowała jednocześnie w dwóch szkołach: SP nr 4 i w szkole wieczorowej. Ma córkę Grażynę i syna Ryszarda. Przez wiele lat aż do przejścia na emeryturę pełniła funkcję ławnika sądowego. Cały okres pracy związała z dziećmi i młodzieżą, była instruktorem, i organizatorem ZHP. Podejmowała wiele inicjatyw na ich rzecz: organizowała wycieczki, rajdy, ciekawe zajęcia.

Zajmuje się twórczością literacką. Debiutowała prozą „Wspomnienia – 1945-46” (1985). Swoje wiersze publikowała w „Głosie Nauczycielskim”, w wydawnictwach pokonkursowych, antologiach, kronikach, na łamach prasy codziennej i literackiej oraz w almanachach „Chcę ci jeszcze powiedzieć”(1998), „Krajobrazy wewnętrzne”(2000), „Nie tylko nadzieja”(2002). Jej twórczość opisana została w wydawnictwie Nauczycielskiego Klubu Literackiego w Katowicach „Poetyckie odwiedziny”(2012).

Występowała na Ogólnopolskiej Antenie Polskiego Radia w Inowrocławiu (1998).

Członek Górnośląskiego Towarzystwa literackiego, Klubu Poetów w Raciborzu, Nauczycielskiego Klubu Literackiego w Katowicach oraz Stowarzyszenia Autorów Polskich w Warszawie.

Wydała zbiory wierszy: „Wiersze”(1994), „Pory roku”(1995), „Skojarzenia”(1998), „Rozrzucone myśli”(1999), „Szepty wieczoru”(2000), „W poszukiwaniu ciszy”(2002), „Zatrzymane chwile”(2003), „Migawki wyobraźni”(2005), „Na szlaku życia”(2007), „Iskry i cienie”(2008), „W splocie spojrzeń”(2010), „Ziarenka myśli” (2011).

Nagradzana i wyróżniana w wielu konkursach literackich:

Wyróżnienie w XI Ogólnopolskim Konkursie Poetyckim „U progu kresów” (1999)

Za osiągnięcia w dziedzinie twórczości literackiej i upowszechniania kultury otrzymała Nagrodę Prezydenta Raciborza (2010).

Statuetkę Starostwa Powiatowego w Raciborzu „Mieszko AD 2009” w kategorii literatura odebrała z rąk Ernesta Brylla.

Otrzymała:

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1983),

Złoty Krzyż Zasługi,

Nagrodę Kuratora Oświaty i Wychowania (1980),

Nagrodę Ministra Oświaty i Wychowania (1976),

Złotą Odznakę ZNP (1987) w 2004 r.,

Była członkiem ZNP od 15.10.1945 r.

GNIADY ANNA

Urodziła się 11 kwietnia 1953 roku w Sosnowcu. Ukończyła Uniwersytet Śląski w Katowicach w 1977 r. – z tytułem mgr historii oraz Studia Podyplomowe (1981r.) z historii najnowszej. Ponadto ukończyła kurs kwalifikacyjny wychowania do życia w rodzinie oraz wiele innych kursów doskonalących jej warsztat pracy. Przez 30 lat pracowała jako nauczyciel historii i wiedzy o społeczeństwie w szkołach różnego szczebla: Zbiorczej Szkole Gminnej w Jasieniu k/ Grójca (1977-1978), Szkole Podstawowej nr 38 w Sosnowcu (1978-1985), Zespole Szkół Włókienniczo – Odzieżowych, przekształconej później w Zespół Szkół Projektowania i Stylizacji w Sosnowcu (1985-2007). W 2007 r. przeszła na emeryturę. Członek Związku Nauczycielstwa Polskiego od 1977 r. Prezes Ogniska w swej macierzystej placówce od 1998 –

2008 r.

Od 2006r. do chwili obecnej członek Zarządu Oddziału ZNP w Sosnowcu, a od 2010 r. również członek Zarządu Sekcji Emerytów i Rencistów oraz przewodnicząca Sekcji Szkolnictwa Zawodowego. Za jej kadencji wzrosła ilość członków ZNP w Ognisku.

Za swoją pracę dydaktyczno-wychowawczą otrzymała liczne Nagrody Dyrektora, a w 2011 r. została odznaczona Medalem Komisji Edukacji Narodowej. W 2008 r. otrzymała Złotą Odznakę ZNP.

Opracowała: Zofia Dybała

GNIAZDOWSKA KRYSZYNA

Urodziła się 19 grudnia 1933 r. na kresach. Była piątym dzieckiem w rodzinie Karola i Katarzyny. Ojciec pracował jako kolejarz, mama zajmowała się dziećmi.

W 1945 r. z rodzicami i rodzeństwem przyjechała do Raciborza. Rodzice zapisali ją do Szkoły Podstawowej Nr 4, która wówczas mieściła się przy ul. Dworskiej.

W 1959 r. zaczęła naukę w Państwowym Liceum Pedagogicznym. O tym czasie pisze: *„To szkoła życia, poznałam tam wspaniałych nauczycieli. Przygotowali nas do zawodu i do życia. Należałam do chóru, zespołu tanecznego, sekcji sportowej piłki siatkowej. Sport stał na wysokim poziomie”*.

W 1953 r. po uzyskaniu dyplomu, z nakazu pracy rozpoczęła swoją pracę zawodową w Szkole Podstawowej nr 4. Po dwóch latach szkoła została przeniesiona na ulicę Wojska Polskiego wraz z całym dobytkiem, a żeńskie liceum przeniesione na ul. Dworską, gdzie powstało liceum koedukacyjne.

W 1955 r. zawarła związek małżeński z Henrykiem Gniazdowskim. Razem przeżyli czterdzieści osiem lat.

Ukończyła Studium Nauczycielskie w Raciborzu na kierunku nauczanie początkowe i zajęcia praktyczno-techniczne.

W 1971 r. ukończyła roczne Studium Kierowania Szkołą. W 1976 r. otrzymała dyplom ukończenia WSP w Opolu.

W 1977 r. w konkursie Klubu Otwartych Szkół, szkoła zdobyła I miejsce i nagrodę pieniężną. Utworzona Izba pamięci zajęła I miejsce w konkursie powiatowym. Prowadziła kronikę szkoły, która w konkursie kronik zajęła I miejsce. W trakcie kierowania szkołą przeszkoliła i umożliwiła odbycie praktyki pedagogicznej 26 praktykantom. Trzech nauczycieli odbyło praktyki kierowania szkołą. W latach 1976-1983 stwarzając odpowiednie warunki pracy, umożliwiła 6 nauczycielom ukończenie studiów wyższych. Za swoją pracę uzyskała wiele nagród i wyróżnień:

Brązowy Krzyż Zasługi (1969), Srebrna odznaka Ligi Obrony Kraju (1971), Medal „Zasłużonemu Działaczowi Opolszczyzny” (1973), Nagroda Ministra III stopnia (1973), Złoty Krzyż Zasługi (1974), Medal Ziemi Raciborskiej (1974), Złota Odznaka Województwa Katowickiego (1976), Złota Odznaka ZNP (1976), Przyjaciel Dziecka (1976), medal KEN (1979), Nagroda Kuratora (1979), Nagroda Inspektora (1982), Medal za Zasługi dla Chorągwi (1984), Krzyż Kawalerski (1984).

Dużo pracowała społecznie, m.in. w samorządzie mieszkaniowym, prowadziła zespół taneczny, wiele lat pracowała jako pedagog w ośrodku dla dzieci upośledzonych.

O swoim życiu pisze: *„Moim rodzicom jestem wdzięczna za przekazane dobre cechy. Nawet odpoczywałam czynnie. Szkole poświęciłam swoje życie. Była moją wielką miłością, na równi jak mój dom. Na swojej drodze spotykałam zawsze ludzi życzliwych i dobrych, to pomagało iść śmiało naprzód. Wiele się od nich nauczyłam. Wśród rodziny i przyjaciół mijają kolejne lata.....”*

W 2023 r. obchodziła jubileusz 70 lat w ZNP.

Opracowała: Teresa Ćwik

GÓRKA IZABELA

Urodziła się 7 grudnia 1965 roku w Dąbrowie Górniczej.

Ukończyła III Liceum Ogólnokształcące im. L. Szenwalda w Dąbrowie Górniczej w roku 1984 i rozpoczęła pracę w Przedszkolu Miejskim nr 36. W 1987 roku podjęła naukę w Studium Nauczycielskim w Sosnowcu o kierunku wychowanie przedszkolne, a następnie w latach 1999-2001 studiowała na Uniwersytecie Śląskim—wydział Pedagogiki i Psychologii w zakresie pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej, gdzie zdobyła tytuł licencjata, a następnie kontynuowała studia 2-letnie magisterskie

(2003 r.) i uzyskała tytuł magistra, a w 2004 r. nauczyciela dyplomowanego.

W latach 1984-1989 pracowała w Przedszkolu nr 36 w Dąbrowie Górniczej, a od 1989 pracuje w Przedszkolu Miejskim nr 29 w Sosnowcu.

Aktywny członek Związku Nauczycielstwa Polskiego od 1984 r.

Od 2001 Prezes Ogniska. Członek Zarządu Oddziału w Sosnowcu od 2002r.

W 2009r. za swoją działalność związkową została odznaczona Złotą Odznaką ZNP, w 2012 r. otrzymała Medal Komisji Edukacji Narodowej. Za swoją pracę dydaktyczną otrzymała kilkakrotnie Nagrodę Dyrektora oraz Nagrodę Prezydenta Miasta Sosnowca w 2007 r.

Opracowała: Zofia Dybała

GRZESZCZUK LEOKADIA ZD. KRZANOWSKA (1938-2021)

Urodziła się 09.03.1935 r. w Ornontowicach pow. Rybnik. W 1938 r. urodziła się siostra Krystyna, która również pracowała jako nauczycielka.

Do 1945 r. mieszkali w Pogrzebieniu, potem w Raciborzu, gdzie rodzice Eryk i Maria prowadzili sklep spożywczy. Leokadia naukę rozpoczęła w wieku 6 lat w szkole w Pogrzebieniu, a zakończyła już w szkole podstawowej Raciborzu (obecnie budynek II LO). W latach 1949 – 1953 uczęszczała do Państwowego Liceum Pedagogicznego w Raciborzu. Po maturze otrzymała pracę w Szkole Podstawowej nr 2 w Raciborzu jako nauczycielka języka polskiego.

W 1954 r. została przyjęta na pierwszy rok studiów zaocznych na Uniwersytecie Warszawskim wydział pedagogiki, który ukończyła w 1960 roku z tytułem magistra. Po roku pracy w Szkole Podstawowej nr 2 została przeniesiona do szkoły ćwiczeń przy ówczesnym Liceum Pedagogicznym oraz Studium Nauczycielskim jako nauczycielka nauczania początkowego. Tam pracowała do 1956 r. Następnie przez dwa lata do 1958 r. pracowała w Szkole Podstawowej nr 8 w Raciborzu

W 1958 r. wyszła za mąż za Eugeniusza Grzeszczuk i przeniosiła się do Miedonii, w której była mała szkoła z klasami łączonymi. Po przyłączeniu Miedonii do Raciborza szkoła otrzymała nr 9.

W 1962 r. mąż Eugeniusz został podinspektorem w Wydziale Oświaty w Raciborzu i wtedy Leokadia otrzymała nominację na kierownika tej szkoły, a następnie na dyrektora. Szkołą tą kierowała do chwili, gdy przeszła na emeryturę w 1989 r. Matka trójki dzieci—Andrzeja (1958), Adama (1960), Iwony (1967). Andrzej i Iwona kontynuują tradycje nauczycielskie. Adam jest inżynierem. Leokadia była babcią 3 wnuczek i 4 wnuków.

W okresie swojej pracy została wielokrotnie nagradzana Nagrodami: Ministra Oświaty i Wychowania, Kuratora Oświaty oraz Inspektora. Za swoją długoletnią pracę dla dobra Szkoły otrzymała: Złoty Krzyż Zasługi (1974), Złotą Odznakę Zasłużonego w Rozwoju Województwa Katowickiego (1987), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1988).

Członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego jest od 1953 r. W 2018 r. obchodziła jubileusz 65 lat przynależności do ZNP.

26.03.2021 r. Leokadia Grzeszczuk zmarła.

Opracowała: Teresa Ćwik

JURA JANINA (1941-2020)

Honorowy Prezes Okręgu Śląskiego

Po ukończeniu liceum pedagogicznego w Żywcu w roku 1960 rozpoczęła służbę nauczycielską w Sopotni Wielkiej, a później w Węgierskiej Górcie. W latach 1984—1992 dyrektor szkoły podstawowej w Cięcynie. W 1980 roku podjęła studia magisterskie na kierunku wychowanie muzyczne w filii Uniwersytetu Śląskiego w Cieszynie.

Staż związkowy rozpoczęła wraz z rozpoczęciem pracy zawodowej w roku 1960. Była w grupie inicjatywnej odbudowującej związek w Węgierskiej Górcie w roku 1983. W 1984 zostaje wybrana w skład Prezydium Zarządu Okręgu w Bielsku-Białej. Prezesem Okręgu Bielskiego zostaje w roku 1994.

XXXVII Krajowy Zjazd Delegatów ZNP w roku 1998 powierzył jej obowiązki wiceprezesa Zarządu Głównego ZNP.

Domagała się od władz państwowych zwiększenia nakładów na oświatę, stworzenia odpowiednich kadrowych, organizacyjnych i finansowych warunków wdrażania reformy edukacji, zapewnienia nauczycielom statusu pracownika państwowego, godziwego wynagrodzenia dla wszystkich pracujących w oświacie.

Po reformie administracyjnej i likwidacji województwa bielskiego zostaje wybrana wiceprezesem Zarządu Okręgu Śląskiego ZNP. Wielokrotnie reprezentowała ZNP w kontaktach ze związkami nauczycielskimi w różnych krajach, zwłaszcza na Zaolziu.

Szczególnie zasłużona dla organizacji Nauczycielskich Dni Pamięci i Pokoju.

Jak wspomina Barbara Redkowska - długoletni prezes Oddziału w Bielsku-Białej:

„Dni” były bardzo ważne dla Janiny Jury, powiedziała, że jak długo będzie mogła, będzie na nie przyjeżdżała. W 2019 roku już zdrowie jej nie pozwoliło i niestety już nie żyje.

Dlaczego uważała je za tak ważne? Bo im dalej od wojny, tym ludzie mniej są w stanie wyobrazić sobie jej okropności, a teraz w dobie gier internetowych, co to jest stracić życie? Za chwilę bohater ożyje lub grę zacznie się od początku.

Prowadziła „Iskierkę Pokoju” do 2018 roku, było to zawsze zamknięcie obchodów pod pomnikiem w Brzezince.

Od 2000 roku Kawaler Krzyża Orderu Odrodzenia Polski.

Opracowała: Jadwiga Aleksandra Rezler

KALABIŃSKI JAN

Urodził się 30 marca 1951 r. w Raciborzu, w rodzinie robotniczej. Ojciec Jerzy pracował w Zakładach Elektrod Węglowych, a matka Weronika prowadziła gospodarstwo domowe. W domu rodzinnym przy ul. Szkolnej zamieszkiwali rodzice z dziećmi (Jan i trzy siostry) oraz dziadek Wiktor.

Po ukończeniu Szkoły Podstawowej Nr 2 na Płoni w 1965 roku podjął naukę w Technikum Mechanicznym w Raciborzu, które ukończył z wyróżnieniem w 1968 r. zdobywając zawód elektromontera.

Jako elektryk zatrudnił się w Zakładach Elektrod Węglowych w Raciborzu i w tym samym czasie rozpoczął naukę w Wieczorowym Technikum Elektrycznym w Raciborzu. Od października 1968 r. został zatrudniony w Technikum Mechanicznym w Raciborzu w charakterze laboranta (asystenta nauczyciela) w pracowni elektrycznej.

W 1971 r. uzyskuje Świadectwo Dojrzałości oraz tytuł—Technik Elektryk.

W 1974 r. ukończył w trybie eksternistycznym Pedagogiczną Szkołę Techniczną w Opolu.

Od 1976 r. pracuje jako nauczyciel zawodu w warsztatach szkolnych "Mechanika". W 1976 r. uzyskuje stopień magistra elektrotechniki na Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu.

W 1980 r. ożenił się z Jadwigą Michalską, nauczycielką matematyki. Ma córkę Joannę (1981) i syna Pawła (1982), oraz wnuki: Krzysztofa i Marię. Pracując nadal w "Mechaniku" jako nauczyciel przedmiotów elektrycznych dokszałca się uzyskując: świadectwo ukończenia Studium Podyplomowego na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach w zakresie etyczno-religioznawczym (1982), świadectwo ukończenia Studium Przedmiotowo Metodycznego dla Nauczycieli kierunku elektrycznego w Instytucie Kształcenia Nauczycieli w Katowicach (1988), dyplom uzyskania II stopnia specjalizacji zawodowej w zakresie nauczania przedmiotów elektrycznych w Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Katowicach. Głównymi przedmiotami nauczania kol. Jana Kalabińskiego były: maszyny i napęd elektryczny oraz pracownia elektryczno-elektroniczna.

Pod jego kierunkiem uczniowie wykonywali szereg cennych prac dyplomowych, które wzbogacały bazę dydaktyczną szkoły.

Duży wysiłek włożył w odbudowę laboratorium maszyn elektrycznych zniszczonego powodzią w 1997 r. Organizował wycieczki dydaktyczne, współpracując z Wydziałem Elektrycznym Politechniki Śląskiej w Gliwicach prowadził Młodzieżowe Koło Naukowe Elektryków.

Uczniowie pod jego kierunkiem zdobywali ważne wyróżnienia i nagrody w konkursach przedmiotowych na szczeblu powiatowym i wojewódzkim. Był wieloletnim wykładowcą przedmiotów elektrycznych i metodyki nauczania dla nauczycieli zawodu w Zakładzie Doskonalenia Zawodowego w Raciborzu.

W 2006 r. po przepracowaniu 38 lat przeszedł na emeryturę, gdzie do chwili obecnej zajmuje się popularyzacją nauki i techniki.

Od marca 2011 do czerwca 2015 zatrudniony w Instytucie Geofizyki Polskiej Akademii Nauk na stanowisku dydaktyka w Projekcie EDUSCIENCE, zakres działania – przyroda i technika.

Od 1988 r. do chwili obecnej zajmuje się rewitalizacją historycznej aparatury sejsmologicznej w Obserwatorium Geofizycznym w Raciborzu.

Od roku 2008 pracuje w Stowarzyszeniu „SKALA” Na Rzecz Raciborskiego Obserwatorium Geofizycznego w charakterze koordynatora ścieżki dydaktycznej. Jest pełnomocnikiem do spraw kontaktów Stowarzyszenia „SKALA” z Instytutem Geofizyki PAN w Warszawie. Inicjator oraz przewodniczący komitetu organizacyjnego dziesięciu edycji Raciborskich Dni Nauki i Techniki.

Popularyzuje naukę poprzez publikacje artykułów o Śląskim Obserwatorium Geofizycznym PAN. Umieścił 93 materiały dydaktyczne dla szkół na Platformie Eduscience.

Za zasługi w pracy zawodowej i popularyzację nauki otrzymał liczne podziękowania, dyplomy i wyróżnienia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2013), Złoty Krzyż Zasługi (1989), Medal Komisji Edukacji Narodowej (2006), Nagroda Ministra Oświaty (1980, 1989), Nagroda Kuratora (1984), Nagroda Starosty (2001, 2012), Nagroda Dyrektora Szkoły (1991, 1996, 1997, 2002).

Od 1 października 1968 r. działa w ZNP: Pełnił funkcję Prezesa Ogniska w Zespole Szkół Mechanicznych w Raciborzu, brał udział w reaktywowaniu struktur ZNP w Raciborzu po stanie wojennym.

W 2018 r. obchodzi jubileusz 50 lat przynależności związkowej.

W 2023 r. obchodził jubileusz 55 lat w ZNP.

Informacje zebrała: Genowefa Młynarczyk

KAPUŚCIŃSKA BARBARA

Urodzona 4 grudnia 1961 r. w Skierniewicach. Ukończyła Studium Wychowania Przedszkolnego w Mysłowicach (1984 r.), Studia na Wydziale Pedagogiki i Psychologii – Uniwersytet Śląski w Katowicach (1997 r.) Kurs kwalifikacyjny z oligofrenopedagogiki –WOM W Katowicach (1998 r.). Studia podyplomowe na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie w Zakresie Edukacji Emocjonalnej – 2001 r. Studia podyplomowe – Zarządzanie i Systemy Informatyczne Wyższa Szkoła Biznesu w Dąbrowie Górniczej – 2004 r. – mgr pedagogiki wczesnoszkolnej.

Podjęła pracę zawodową w 1981 r. w Miejskim Przedszkolu Nr 1 w Sosnowcu. Od 1988 r. pracuje w Przedszkolu Miejskim Nr 56, gdzie od 2002 roku pełniła funkcję wicedyrektora przedszkola, najpierw społecznie, a od 2007 r. etatowo. Od 2000 r. redaguje w swojej placówce kwartalnik dla rodziców „Nasze 56”, który cieszy się ogromną popularnością i stał się wzorem do powstania podobnych gazetek w innych przedszkolach.

W artykułach zamieszczanych w kwartalniku zwraca uwagę na pomoc wychowawczą rodzicom i nauczycielom mającym trudności z dziećmi, publikując zestawy ćwiczeń i zabaw. Do najciekawszych artykułów należą: „Nadpobudliwość psychoruchowa w przedszkolu i szkole”, „Dyscyplina stosowania kar i nagród”, „Jak pomóc dziecku, by radziło sobie z własnymi uczuciami”. Od 1995 r. jest przewodniczącą koła Towarzystwa Przyjaciół Dzieci w swojej macierzystej placówce. Od 1990 r. jest członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego, a od 2002 r. aktywnym Prezesem Ogniska. Od 2006 r. jest członkiem Zarządu Oddziału ZNP w Sosnowcu.

Za swoje osiągnięcia i działania czternastokrotnie otrzymywała Nagrodę Dyrektora Przedszkola, a w latach: 1995 i 2012 Nagrodę Prezydenta Miasta Sosnowca.

W 2009 r. została odznaczona Złotą Odznaką ZNP, w 2011 r. otrzymała Medal Komisji Edukacji Narodowej, a w roku 2015 Złoty Medal za Długoletnią Służbę.

Opracowała: Zofia Dybała

KLEKOWSKA TERESA

Urodziła się 27 kwietnia 1949 r. w Rzerzyczach, w powiecie częstochowskim. Tu uczęszczała do szkoły podstawowej. Po jej ukończeniu, kontynuowała naukę w Liceum Pedagogicznym w Radomsku, uzyskując kwalifikacje pedagogiczne.

W roku 1978 rozpoczęła studia w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie na Wydziale Pedagogiki, kierunku nauczanie początkowe. Zakończyła je egzaminem magisterskim w 1982 roku.

Przebieg pracy zawodowej:

01. 09. 1968 r. – 31. 08. 1978 r. – Szkoła Podstawowa w Kościelcu – nauczyciel.

09. 1978 r. – 31. 12. 1988 r. – Szkoła Podstawowa w Mykanowie – nauczyciel.

01. 1989 r. – 31. 12. 1990 r. -Urząd Gminy w Mykanowie – z-ca Inspektora Oświaty i Wychowania w Zbiorczej Szkole Gminnej w Mykanowie.

01. 01. 1991 r. – 31. 08. 2000 r. – Koordynator do spraw działalności przedszkoli w gminie Mykanów.

01. 09. 2000 r. – 31.08. 2005 r. – Szkoła Podstawowa w Mykanowie – dyrektor.

W latach 2000 – 2005 kierując Szkołą Podstawową w Mykanowie, nawiązała współpracę międzynarodową w ramach programu Sokrates-Comenius, pozyskując szkoły partnerskie we Włoszech, w Walii, Hiszpanii, Francji, Islandii, Anglii i Słowenii.

Uczestniczyła w wizytach studyjnych i roboczych z uczniami i nauczycielami w szkołach partnerskich oraz gościła delegacje z wymienionych szkół. Współpraca międzynarodowa dotyczyła wymiany doświadczeń w zakresie systemów oświaty, organizacji szkół, metod nauczania, tradycji i obyczajów w placówkach oświatowych, jak również organizacji uroczystości szkolnych.

Była aktywnym członkiem Częstochowskiego Stowarzyszenia Inicjatyw Europejskich, wspierając działalność polskiej szkoły na Litwie, w Sołecznikach.

Od samego początku pracy pedagogicznej była i jest zaangażowana w działalność Związku Nauczycielstwa Polskiego w Mykanowie.

Przebieg pracy związkowej:

Od 01. 09. 1968 – członek ZNP

1982 – 1990 – członek Zarządu Oddziału ZNP w Mykanowie

1990 – 1994 – wiceprezes Zarządu Oddziału ZNP w Mykanowie

1994 – 2000 – prezes Oddziału ZNP w Mykanowie

2006 -2010 – przewodnicząca Oddziałowej Sekcji Emerytów i Rencistów ZNP w Mykanowie

2010 – 2014 – przewodnicząca Oddziałowej Sekcji Emerytów i Rencistów ZNP w Mykanowie

2014 – do nadal -przewodnicząca Oddziałowej Sekcji Emerytów i Rencistów ZNP w Mykanowie

Za całokształt działalności pedagogicznej, społecznej i związkowej była wielokrotnie wyróżniana

i nagradzana: Złotą Odznaką ZNP, Nagrodą Kuratora Oświaty w Częstochowie, Nagrodami Wójta Gminy Mykanów, Nagrodami Dyrektora Szkoły.

Opracowała: Maria Wróblewska Prezes Oddziału ZNP w Mykanowie

KŁOSEK ANDRZEJ

Urodził się 19 kwietnia 1948 r. w Tarnowskich Górach. Szkołę Podstawową ukończył w Kaletach, a szkołę średnią Technikum Energetyczne w Bytomiu w 1967 r. Po jego ukończeniu rozpoczął pracę jako nauczyciel przedmiotów zawodowych w tymże Technikum Energetycznym. Równocześnie podwyższał i uzupełniał swoje kwalifikacje zawodowe studiując wieczorowo na Politechnice Śląskiej w Gliwicach na Wydziale Automatyki. Studia ukończył w 1977 r. uzyskując tytuł inżyniera.

Dyplom magistra otrzymał w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu w 1990 r. Cały czas pracował jako nauczyciel w tym samym Technikum, które z biegiem lat zmieniło nazwę na Zespół Szkół Zawodowych nr 1, a następnie na Zespół Szkół Elektryczno-Elektronicznych w Bytomiu.

Od 1 września 1988 r. powierzono mu stanowisko wicedyrektora Zespołu Szkół Elektryczno-Elektronicznych, które pełnił przez 10 lat do czasu przejścia na emeryturę tj. 31 sierpnia 1998 r.

Jako emeryt pracował dalej jako nauczyciel przedmiotów zawodowych w Zespole Szkół Elektryczno-Elektronicznych do 31 sierpnia 2008 r.

Do ZNP wstąpił jako bardzo młody nauczyciel – 1 grudnia 1967 r. i nieprzerwanie do chwili obecnej aktywnie uczestniczy w pracach związkowych.

Jest zapalonym fotografem i przy pomocy fotografii dokumentuje wszelkie działania, prace, wystawy i spotkania emerytowanych nauczycieli – członków ZNP w Bytomiu i Klubu Twórców „Różni”. W 2017 r. został uhonorowany Medalem za 50 letni staż w ZNP.

Opracowała: Irena Anczarska – Smandek

KOZIK HELENA (1936-2024)

Urodziła się w 3.05.1936 w Rydułtowach jako córka Reginy i Wilhelma Langrzyków. Rodzina mieszkała w Pszowie. Ojciec po zakończeniu działań wojennych pozostał do śmierci w Anglii. Mama samodzielnie wychowując syna i córkę zmuszona została do podjęcia fizycznej pracy na terenie kopalni.

W 1950 r. Helena ukończyła siedmioletnią Szkołę Podstawową w Pszowie i kontynuowała naukę w Liceum Pedagogicznym w Raciborzu.

W 1954 r. zdała maturę i w tym samym roku podjęła pracę w szkole w Nędzy, gdzie przepracowała tylko jeden rok, ponieważ w 1955 roku wyszła za mąż za Józefa Kozika i przeprowadziła się do Raciborza.

We wrześniu 1955 r. podjęła pracę w Szkole Podstawowej nr 12, która pełniła rolę szkoły ćwiczeń dla Liceum Pedagogicznego w Raciborzu.

W 1960 roku zaczęła pracować w Szkole Podstawowej nr 11, gdzie była opiekunem Szkolnej Kasy Oszczędności. W czasie pracy w SP 12 i SP 11 kol. Helena Kozik pełniła rolę kierownika Ogniska Metodycznego Nauczania Początkowego w Raciborzu, który wspierał pracę nauczycieli klas młodszych wszystkich szkół w powiecie raciborskim.

Od września 1971 r. zaczęła pracę w Szkole Podstawowej nr 1 i tam pracowała aż do przejścia na emeryturę w 1984 r.

W trakcie pracy zawodowej uzupełniała swoje kwalifikacje. W 1964 r. ukończyła Studium Nauczycielskie w Raciborzu na kierunku biologia. W 1977 r. uzyskała dyplom Instytutu Kształcenia Nauczycieli w Warszawie Uzyskania Kwalifikacji Równoważnych Wyższym Studium Zawodowym w zakresie nauczania początkowego, zdając egzamin przed Państwową Komisją Egzaminów Kwalifikacyjnych dla Nauczycieli przy Instytucie Kształcenia Nauczycieli i Badań Oświatowych w Katowicach.

Za rzetelną i sumienną pracę otrzymała wiele podziękowań, wyróżnień i nagród, w tym m.in. Nagrodę Ministra oraz w 1974 r. Srebrny Krzyż Zasługi za nienaganną pracę oświatową.

Ma dwie córki: Aleksandrę i Zuzannę, które ukończyły Akademię Medyczną i pracują w swoim zawodzie oraz troje już dorosłych wnucząt: Paulinę, Karolinę i Michała.

Do Związku Nauczycielstwa Polskiego należy od 1 września 1954 r.

22.01.2024 r. zmarła. W 2024 r. obchodziłaby jubileusz 70 lat w ZNP.

Opracowała: Teresa Ćwik

KRAŚKIEWICZ JAN

Syn Waława i Wandy Ziętek. Urodzony 10.01.1955 we Wrocławiu. Żona Barbara – dwoje dzieci, troje wnuków. Po śmierci matki w 1974 roku musi już sam troszczyć się o siebie.

Ukończył filologię polską na Uniwersytecie Śląskim uzyskując tytuł magistra 26 czerwca 1979 roku.

Następnie skończył studia podyplomowe ASW w Łodzi otrzymując stopień podporucznika – 1980.

Nauczanie blokowe języka polskiego i historii UŚ – 2000, Zarządzanie ryzykiem zawodowym i BHP – 2002.

Droga zawodowa: kopalnia „Wujek” – 1978 do 1979, Wojewódzki Urząd Spraw Wewnętrznych Katowice – 1979 do 1980.

Lata 1980 – 1982 to okres spędzony na rencie inwalidzkiej spowodowany wypadkiem na treningu judo.

Od 1982 związany z oświatą, najdłużej, bo od 1987 do czasu przejścia na emeryturę w 2019 ze Szkołą Podstawową w Sarnowie.

W roku 1989 jest jednym z założycieli Społecznego Towarzystwa Oświatowego w Będzinie i Szkoły Podstawowej tegoż Towarzystwa.

Do ZNP wstąpił w roku 1987, 2002 – 2019 Prezes Oddziału w Psarach, 2019 – 2024 wiceprezes oddziału w Psarach. 2006 do nadal Członek Zarządu Okręgu Śląskiego i od 2010 do nadal, Członek Prezydium Okręgu Śląskiego, pracował w Komisji Promocji Związku i Komisji Historycznej.

Od 2006 roku prowadzi okręgowe czasopismo Ogniskowiec, które wskrzesił Kazimierz Piekarczyk, ówczesny prezes Okręgu Śląskiego.

W 2022 opracował redakcyjnie i merytorycznie numer specjalny Ogniskowca na stulecie ZNP na Śląsku.

Odznaczenia:

- Złota Odznaka ZNP – 2008,
- Medal Komisji Edukacji Narodowej – 2009,
- Złoty Medal za Długoletnią Służbę – 2010.

Opracowanie własne: Jan Kraśkiewicz

KRISTEK TERESA (1934-2021)

Urodziła się 6 marca 1934 r. w Raciborzu jako córka Józefa i Wiktorii Pinior. Ojciec prowadził warsztat kowalski. Mama Wiktoria zajmowała się prowadzeniem gospodarstwa domowego wychowując ośmioro dzieci.

Po ukończeniu w 1948 r. szkoły podstawowej w Raciborzu, Teresa pomagała mamie w pracach domowych. W 1958 roku wyszła za mąż za Franciszka Kristek. Z tego związku nie doczekali się dzieci.

W 1963 r. zaczęła pracować w fabryce tytoniu i tabaki w Raciborzu.

W tym samym roku rozpoczęła pracę w Przedszkolu nr 3 w Raciborzu jako pomoc do dzieci. Na tym stanowisku pracowała do emerytury.

Członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego jest od 1 września 1948 r. Od początku pracy w przedszkolu działała w Związku Nauczycielstwa Polskiego, za co została odznaczona Złotą Odznaką ZNP oraz w 2013 r. Odznaką za 50 lat przynależności do ZNP.

W 2018 r. obchodzi jubileusz 55 lat przynależności do ZNP. Zmarła 12 marca 2021 r.

Opracowała: Józefa Osuchowska

KSIĄŻEK LIDIA

Urodziła się 13 maja 1937r. w Czortkowie w województwie Tarnopolskim. (Kresy – aktualnie Ukraina).

Była najstarsza wśród czworga dzieci Apolonii i Pawła Sapiszczuk. Ma trzech młodszych braci: Stanisława, Jana i Zygmunta.

Po wojnie w 1946 r. rodzina została wysiedlona do Miękinii ok. 20 km. od Wrocławia.

W 1956 r. po ukończeniu Technikum Geologicznego we Wrocławiu, z nakazu pracy przeniosła się do Rybnika, gdzie pracowała w biurze jako geolog w Przedsiębiorstwie Węglowym.

Tam poznała swojego męża Mieczysława, z którym ślub wzięła w 1957 r. W tym samym roku przeprowadzili się do Raciborza, ponieważ mąż zaczął pracować w Rafamecie.

W 1958 r. urodziła się córka Liliana. W 1963 r. po ukończeniu Studium Nauczycielskiego na kierunku biologia rozpoczęła pracę w Szkole Specjalnej w Raciborzu, gdzie dyrektorem był kol. Tadeusz Rut.

W 1966 r. ukończyła pedagogikę specjalną w Studium Nauczycielskim w Katowicach. W tym samym roku urodził się syn Antoni.

W 1989 r. odeszła na emeryturę. Ma wnuki Bartosza, Katarzynę, Błażeja, Barbarę, Martę oraz troje prawnucząt Annę, Zuzannę i Karola.

Członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego jest od 1 września 1963 r.

W 2013 r. otrzymała Odznakę za 50 lat Przynależności do ZNP.

17 maja 2017 r. w siedzibie ZNP, wspólnie z członkami Zarządu SEiR Oddziału ZNP w Raciborzu obchodziła jubileusz 80 lat życia.

W 2018 r. obchodziła jubileusz 55 lat przynależności do Związku Nauczycielstwa Polskiego.

W 2023 r. obchodziła jubileusz 60 lat w ZNP. (Stan na styczeń 2024 r. – żyje)

Opracowała: Teresa Ćwik

KUBACKI STANISŁAW (1936-2020)

Urodził się 6.11.1936 r. jako najmłodszy z czworga dzieci Franciszka i Stefanii. Najwcześniejsze lata spędził na Podhalu w małej wiosce Wysokie w pobliżu Nowego Sącza i Limanowej. Rodzice prowadzili duże gospodarstwo rolne. Uprawiano kamienistą glebę oraz hodowano zwierzęta i ptactwo domowe. W gospodarstwie nie brakowało także drzew owocowych. W rodzinnym domu pieczono chleb oraz przechowywano zebrane płody w kamiennych głębokich piwnicach. Nadwyżkę płodów rolnych sprzedawano lub wymieniano na inne potrzebne artykuły.

Ojciec brał udział w II wojnie światowej. W 1942 r. trafił do niemieckiej niewoli, z której udało mu się uciec i wrócić do rodzinnego domu.

Stanisław Kubacki naukę rozpoczął w 1944 r. pokonując codziennie pieszo ok. 4 km. często w bardzo trudnych warunkach okresu wojennego i zimowego. Dzieci musiały często uciekać z klas szkolnych do lasu, chroniąc się przed przejeżdżającymi kolumnami samochodów niemieckich.

Szkołę podstawową ukończył w 1952 r. Naukę kontynuował w Liceum Ogólnokształcącym w Nowym Sączu. Maturę zdał w 1956 r.

W latach 1956-1958 odbył służbę wojskową, po zakończeniu której podjął pracę w Zakładzie Poprawczym w Raciborzu pełniąc funkcję wychowawcy w internacie.

W 1960 r. otrzymał płatny urlop w celu kształcenia się w Państwowym Instytucie Pedagogiki Specjalnej w Warszawie, zdobywając pełne uprawnienia pedagogiczne do pracy resocjalizacyjnej z trudną młodzieżą.

Od 1968 r. pełnił funkcję kierownika internatu. W 1977 r. ukończył Wyższą szkołę Pedagogiczną w Opolu uzyskując tytuł magistra pedagogiki opiekuńczej.

W 1991 r. mianowany został przez Ministerstwo Sprawiedliwości dyrektorem Zakładu Poprawczego i Schroniska dla Nieletnich w Raciborzu. Wprowadził wiele innowacji i rozwiązań, które wpłynęły na poprawę funkcjonowania placówki. Nawiązał i rozwijał współpracę z podobnym ośrodkiem w niemieckim Aurich.

Poza pracą zawodową pełnił wiele funkcji związkowych. W latach 1958 – 1981 był sekretarzem Oddziału oraz prezesem Ogniska ZNP w Zakładzie Poprawczym w Raciborzu. W latach 1965 – 1981 pełnił funkcję społecznego inspektora pracy.

Po zakończeniu stanu wojennego podjął inicjatywę reaktywowania struktur Związku Nauczycielstwa Polskiego w Raciborzu przewodnicząc komitetowi założycielskiemu. W latach 1983-1986 pełnił funkcję Prezesa Oddziału ZNP w Raciborzu, a w latach 1981 - 1990 wiceprezesa Oddziału.

W marcu 2007 r. przeszedł na emeryturę. Przejście w stan spoczynku pracownicy i wychowankowie w uznaniu wieloletniej, oddanej pracy w zakładzie, przygotowali wielką uroczystość tematycznie związaną z osobą kolegi Stanisława Kubackiego, w trakcie której przekazał symboliczny klucz nowo mianowanemu dyrektorowi z życzeniami dalszej dobrze zorganizowanej pracy zakładu, który od wielu lat uznawany był jako najlepsza jednostka wśród Zakładów Poprawczych w Polsce.

Za swoją działalność społeczną, związkową i zawodową odznaczony został: Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Złotą Odznaką ZNP, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Srebrną i Złotą Odznaką Zasłużonemu w Rozwoju Województwa Katowickiego, Odznaką za 50 – lecie przynależności do ZNP.

W 2018 r. obchodził jubileusz 60 lat przynależności do ZNP. 14.01.2020 r. zmarł.

Opracowała: Teresa Ćwik.

KUBICA STANISŁAW

Urodził się 3 listopada 1930 r. w Jastrzębiu Górnym jako syn Józefa i Zofii Spyra. Ojciec brał udział w Powstaniach Śląskich.

We wrześniu 1939 r. rodzina uciekła na wschód do Trembowli w dawnym województwie tarnopolskim.

Ojciec Józef zmobilizowany do WP dotarł do Lwowa i tam spotkał żonę z dziećmi. Otrzymał od Sowieców zgodę na powrót do Jastrzębia Górnego. Potem zmuszony został do zamieszkania z rodziną w Sośnicy, w domu dziadka Jana Spyry.

Po wyzwoleniu rozpoczął naukę w II Liceum Ogólnokształcącym w Gliwicach. Działał w harcerskiej organizacji jako drużynowy gliwickiej VI Drużyny ZHP im. Andrzeja Małkowskiego.

Zdał małą maturę i przeszedł do gliwickiego Liceum Pedagogicznego, które ukończył w 1950 r. W tym też roku rozpoczął pracę pedagogiczną w Szkole Podstawowej nr 8 w Ligocie. Od 1951 r. podjął pracę związkową w Oddziale ZNP w Katowicach jako instruktor.

We wrześniu 1950 r. został skierowany na roczny, płatny Kurs Społeczno-Pedagogiczny Ministerstwa Oświaty przy Uniwersytecie Łódzkim.

W 1959 r. otrzymał tytuł nauczyciela szkoły średniej.

Po ukończeniu pięcioletnich studiów w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Katowicach uzyskał tytuł magistra.

Czynnie uczestniczył w dyscyplinach sportowych, lekkoatletyce, narciarstwie, pływaniu i turystyce górskiej.

Cała rodzina była społecznie zaangażowana w harcerstwie i różnych organizacjach, a ojciec Józef był prezesem Koła Powstańców Śląskich oraz Radnym Miejskiej Rady Narodowej w Gliwicach.

Po ślubie z Krystyną Zygiert, w czerwcu 1952 r. przeniósł się do Opola i został wizytatorem Oświaty Pozaszkolnej w tamtejszym Kuratorium Oświaty. W tym Kuratorium pracowała również żona.

Następnie, po odbyciu służby wojskowej i zaliczeniu Kursu Przesposobienia Wojskowego w Oficerskiej Szkole Piechoty w Jeleniej Górze otrzymał stopień oficerski i został zatrudniony w Liceum Ogólnokształcącym im. A. Mickiewicza w Katowicach.

Później otrzymał pracę instruktora urlopowanego do pracy związkowej w Oddziale ZNP w Katowicach, z zagwarantowaniem pracy w szkole w niepełnym wymiarze godzin.

W latach 1955 – 1966 pełnił funkcję Prezesa Oddziału ZNP w Katowicach.

W roku 1974 został Dyrektorem Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach, które były już samodzielnym Oddziałem ZNP. W roku 1985 przeszedł na emeryturę.

Za działalność związkową i społeczną został odznaczony: Krzyżem Kawalerskim OOP, Medalem 30 – lecia, Złotą Odznaką Przyjaciół Harcerstwa, Odznaką Tysiąclecia, Złotą Odznaką ZNP, Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrną Odznaką NOT, Odznaką Honorową PCK, Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Opracowała: Irena Imiołek

MAJERANOWSKA IZABELA LUDWIKA (1989-1990)

Urodziła się 28.10.1898 r. w Kosowach, gmina Kolbuszowa Dolna, powiat kolbuszowski województwo lwowskie, w rodzinie nauczycielskiej. Zmarła w Bytomiu 28.05.1990 r.

Ukończyła Seminarium Nauczycielskie, Wyższy Kurs Nauczycielski—polonistykę we Lwowie.

Pracę nauczycielską rozpoczęła w Kołomyi w szkole podstawowej ucząc języka polskiego.

Podczas okupacji działała w Tajnej Organizacji Nauczycielskiej.

Wysiedlona w 1945 roku, przyjechała do Krakowa, potem do Zakopanego, gdzie do 1948 pracowała w domu dziecka dla sierot wojennych.

Od 1948 roku aż do emerytury uczyła języka polskiego w Szkole Podstawowej nr 23 im. Królowej Jadwigi.

Wyróżnienia: Złota Odznaka ZNP, Odznaka 50-lecia przynależności do ZNP.

Opracowały: Majeranowska, Irena Anczarska-Smendek

MAJERANOWSKA WANDA

Urodzona 02. 04. 1939 w Małaszewiczach na Podlasiu. Tam ukończyła Liceum Pedagogiczne. Pracę zawodową rozpoczęła 01.09. 1959 w Bytomiu w Szkole Podstawowej i Liceum im Jana Smolenia w Bytomiu.

Następnie po ukończeniu studiów i otrzymaniu tytułu magistra filologii polskiej została dyrektorem Szkoły Podstawowej nr 50, później III LO, by wreszcie nim zostać w swej pierwszej placówce, V Liceum Ogólnokształcącym im. Jana Smolenia, gdzie pracowała do emerytury, na którą odeszła w 1990 roku.

Przynależność związkowa:

01.09.1959 wstąpienie do ZNP,

1972—1975 honorowy wiceprezes Rady Zakładowej ZNP w Bytomiu,

(?) - członek Zarządu Okręgu Śląskiego ZNP,

1990—do nadal—członek SEiR oddziału ZNP w Bytomiu.

Odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Odznaka 50-lecia przynależności do ZNP.

Opracowała: Irena Anczarska-Smendek

MANGOLD JAN (1885-1958)

Urodził się dnia 17 czerwca 1885 r. w Zaszkwie w zaborze austriackim. Wykształcenie zdobywał w szkołach Galicji – Lwowie i Stanisławowie. Ukończył męskie Seminarium Nauczycielskie w Stanisławowie i podjął studia na Wydziale Prawa i Umiejętności Politycznych Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie.

W 1923 r. ukończył Wyższe Kursy Nauczycielskie w Krakowie. W odrodzonej Rzeczypospolitej podjął pracę w Szkole Podstawowej w Nowym Targu (1922-1924), a następnie jako kierownik sześcioklasowej szkoły w Rybniku. Kolejne lata przeżył na Śląsku, pracując jako inspektor szkolny w Wodzisławiu (do 1929), radca Wydziału Oświaty Publicznej Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego i wizytator szkół powszechnych w województwie śląskim (do 1938).

Jan Mangold był założycielem i pierwszym prezesem Związku Nauczycielstwa Polskiego w Katowicach. Okres okupacji spędził w Lubartowie. W latach okupacji zasiadał w zarządzie Polskiego Czerwonego Krzyża, Polskim Komitecie Pomocy Społecznej, miejskiej Delegaturze Rady Głównej Opiekuńczej, PSS Społem. Jednocześnie zaangażował się w działalność konspiracyjną. Był organizatorem tajnego nauczania, wchodził w skład Powiatowej Komisji Oświaty i Kultury oraz komisji egzaminacyjnej.

Po zakończeniu wojny objął ponownie funkcję inspektora powiatowego w Lubartowie.

Za swoją działalność w służbie państwowej i na polu społecznym odznaczony został Medalem X – lecia Niepodległości oraz Brązowym, Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi. Zmarł w dniu 18 marca 1958 r. w Lubartowie i został pochowany w rodzinnym grobie na miejscowym cmentarzu parafialnym.

Na podstawie strony internetowej Urzędu miejskiego w Lubartowie

MIROSZEWSKA-ZAWADOWICZ ALINA

Urodzona 8 czerwca 1962 roku w Radkowie – województwo dolnośląskie. Ukończyła Uniwersytet Śląski – filologia polska w 1986 r. Jest nauczycielem języka polskiego oraz oligofrenopedagogiem. Pracę zawodową rozpoczęła w 1986 r. w Bibliotece Instytutu Filologii Rosyjskiej Uniwersytetu Śląskiego w Sosnowcu na stanowisku bibliotekarza. Od 1991 r. pracuje w Zespole Szkół Ogólnokształcących nr 5 w Sosnowcu. Stale podnosi swoje kwalifikacje. Ukończyła studia podyplomowe „Zarządzanie w oświacie” w Wyższej Szkole Zarządzania, kurs komputerowy w Akademii Ekonomicznej, kursy doskonalące „Lider WDN” i „Pomiar dydaktyczny”, oraz wiele innych szkoleń, kursów, warsztatów związanych z pracą dydaktyczną, wychowawczą i związkową. Chętnie podejmuje wszelkie działania na rzecz klasy, szkoły, środowiska. Jej uczniowie osiągają wysokie wyniki w egzaminach gimnazjalnych, konkursach przedmiotowych.

W roku szkolnym 2010/2011 jej uczennica była finalistką wojewódzkiego etapu Konkursu Przedmiotowego z Języka Polskiego. Od lat uczniowie przygotowywani przez nią wygrywają lub są laureatami: Miejskiego Konkursu Recytatorskiego Poezji C.K. Norwida, Miejskiego Konkursu o tytuł Mistrza Ortografii. Zdobywają także nagrody w konkursach literackich, np. Zagłębiowskim Konkursie „Moje czytanie Miłosa”, „Tradycje Świąteczne w Zagłębiu” – organizowanym przez Muzeum w Będzinie.

W ramach dzielenia się wiedzą prowadzi zajęcia otwarte oraz warsztaty dla innych nauczycieli, pracuje w Humanistycznym Zespole Samokształceniowym, jest szkolnym liderem WDN, opiekunem stażów nauczycieli stażystów i kontraktowych oraz studentów odbywających praktyki. Dzięki pozyskanym od sponsorów funduszom, całkowicie odnowiła w 2012 roku swoją pracownię i wyposażyła w nowy sprzęt multimedialny.

Od momentu wstąpienia do Związku Nauczycielstwa Polskiego aktywnie działa w jego strukturach. Jako prezes Ogniska (2002 r. – 2014 r.) prowadziła dokumentację związkową, umacniała ilościowo i organizacyjnie ogniwo, organizuje spotkania, na których dzieli się swoją wiedzą, pomaga w sporządzaniu dokumentacji związkowej z awansem zawodowym, uczestniczy z ramienia związku w egzaminach nauczycieli – stażystów na stopień nauczyciela kontraktowego w placówce. Jako członek komisji socjalnej i zdrowotnej dba o pomoc materialną dla nauczycieli oraz organizuje różne formy wypoczynku (wycieczki, wyjazdy integracyjne, wyjścia do teatru, i na koncerty). Pomaga członkom w sprawach pracowniczych, organizuje pomoc prawną, stara się rozwiązać konflikty na linii pracownik – pracodawca.

W bibliotece szkolnej zgromadziła poradniki prawne i na bieżąco „Głos Nauczycielski”. Brała udział w tworzeniu systemu nagradzania w placówce. Opiniowała przyznawane przez dyrekcję szkoły Nagrody Dyrektora, dodatki motywacyjne, premie dla pracowników administracji i obsługi. Była delegatem na miejskie i wojewódzkie Konferencje Sprawozdawczo -Wyborcze Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Od 2010 r. jest członkiem Zarządu Oddziału i aktywnie uczestniczy w jego działaniach. Sporządza protokoły z posiedzeń Prezydium i Zarządu Oddziału ZNP oraz zebrań prezesów ognisk. Pracuje w Komisji Odznaczeń, sporządza wnioski o medale, odznaczenia, krzyże zasługi. Uczestniczyła w spotkaniach z organami prowadzącymi, władzami miasta, radnymi w sprawach oświaty i pracowniczych.

Zajmuje się monitorowaniem ochrony prawnej członków funkcyjnych w Oddziale ZNP. Uczestniczy w pikietach i protestach w obronie praw pracowniczych.

Za swoją pracę otrzymała wiele podziękowań od Prezydenta Miasta, CDN-u, Muzeum w Będzinie, sztabu WOŚP, dyrekcji szkół ponadgimnazjalnych, wyróżnień oraz od kilkunastu lat corocznie Nagrody Dyrektora Szkoły.

W 2010 r. odznaczona Złotą Odznaką ZNP, w 2013 roku Medalem KEN, w 2014 r. Srebrnym Medalem za Długoletnią Służbę.

Opracowała Zofia Dybała

MŁYNARCZYK GENOWEFA

Urodziła się 15 lutego 1943 r. we wsi Siemierz, pow. Tomaszów Lubelski. Rodzice Katarzyna i Stanisław Kot pracowali na roli w niewielkim gospodarstwie, wychowując 5 dzieci.

W latach 1950—1957 ukończyła szkołę podstawową w rodzinnej wsi, po ukończeniu której kontynuowała naukę w Liceum Ogólnokształcącym im. Hetmana Stefana Czarnieckiego w Tyszowcach na Lubelszczyźnie.

W latach 1961—1963 ukończyła Studium Nauczycielskie w Gliwicach na kierunku filologia rosyjska. W 1963 r. podjęła pracę w Zespole Szkół Mechanicznych w Raciborzu jako nauczycielka języka rosyjskiego, gdzie pracowała aż do emerytury w 1993 r.

W 1972 r. rozpoczęła studia magisterskie w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu, które ukończyła w 1976 r. z wynikiem bardzo dobrym.

W 1978 r. uzyskała tytuł nauczyciela mianowanego. W 1980 r. odbyła dwumiesięczny kurs podnoszenia kwalifikacji na Uniwersytecie im. Łomonosowa w Moskwie, a w 1984 r. uzyskała II Stopień Specjalizacji zawodowej i wyróżniającą ocenę pracy.

Była opiekunem studentów filologii rosyjskiej na miesięcznych praktykach, za co otrzymała z WSP w Opolu podziękowanie za wzorowe prowadzenie praktyk studenckich.

W swojej pracy zawodowej na pierwszym miejscu stawiała pracę dydaktyczną i wychowawczą z młodzieżą.

Zorganizowała funkcjonalny gabinet języka rosyjskiego. Przygotowywała uczniów do olimpiad i konkursów z języka rosyjskiego, gdzie jej uczniowie osiągnęli znaczące wyniki na poziomie wojewódzkim.

Trzykrotnie prowadziła hufce pracy, m.in. przy budowie cementowni „Górażdże”.

W ocenie pracy nauczyciela dyrektor szkoły Henryk Jeziorowski pisał m.in. „koleżanka Młynarczykowa jest bardzo aktywna w pracach Rady Pedagogicznej i Ogniska ZNP. Posiada autorytet wśród młodzieży i współpracowników”.

W biuletynie wydanym z okazji 70-lecia raciborskiego „Mechanika” absolwent szkoły Stanisław Lelek pisze o swojej wychowawczyni: „początki nauki w technikum były trudne, ale to dzięki wychowawczyni wzięłem się do roboty i nieźle ukończyłem szkołę. Dzięki jej radom i naukom, dzisiaj po 47 latach mogę z podniesioną głową spoglądać w przeszłość i nie wstydzić się swoich decyzji. Gdybym raz jeszcze wybierał szkołę, wybrałbym „Mechanik” i chciałbym, aby moją wychowawczynią była znowu Pani profesor Młynarczyk”.

Do chwili obecnej kol. G. Młynarczyk bardzo ceni sobie kontakt z wieloma wychowankami.

Prywatnie od 55 lat jest w związku małżeńskim z Zygmuntem Młynarczykiem, mają dwoje dzieci, syna i córkę, a także czworo wnucząt. Za długoletnie pożycie małżeńskie zostali odznaczeni medalem przez Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego, otrzymali również list gratulacyjny od arcybiskupa Alfonsa Nosoła.

Do ZNP wstąpiła 15 sierpnia 1963 r. Dziś legitymuje się 55 letnim stażem związkowym. W ognisku szkolnym pełniła funkcję wiceprezesa i kolejno członka zarządu.

W zarządzie oddziału ZNP w Raciborzu w czterech kolejnych kadencjach pełniła funkcje jako członek Komisji Rewizyjnej, przewodnicząca Komisji Rewizyjnej, wiceprzewodnicząca SEiR i Przewodnicząca SEiR.

Za działalność dydaktyczną, wychowawczą i społeczną została odznaczona Złotym Krzyżem Zasługi (1984), Złotą Odznaką ZNP (1977), Odznaką za 50 lat w ZNP (1993), Dyplomem „Zasłużony dla Miasta Raciborza” (1987), dwukrotnie Nagrodami Kuratora i trzykrotnie Nagrodami Dyrektora Szkoły.

W 2018 r. obchodziła jubileusz 55 lat przynależności do ZNP.

W 2023 r. obchodziła jubileusz 60 lat w ZNP (stan na styczeń 2024 r. – żyje)

Opracowała: Teresa Ćwik

NOWAK-BOBROWSKA DOROTA

Trzynasty Prezes Oddziału ZNP Dąbrowa Górnicza w kadencjach: od 27.04.2017 r. do 31.05.2019 r., od 31.05.2019 r. do 22.05.2024 r.

Dorota Nowak-Bobrowska urodziła się 15.05.1971 r. w Sosnowcu, mężatka, jedna córka. Od ponad pół wieku mieszka w Strzemieszycach Małych—dzielnicy Dąbrowy Górniczej.

W 1990 r. ukończyła z wyróżnieniem II Liceum Ogólnokształcące im. Stefana Żeromskiego. Następnie podjęła pracę w charakterze wychowawcy świetlicy szkolnej w Szkole Podstawowej nr 21 w Dąbrowie Górniczej-Ząbkowicach.

W latach 1999—2019 była zatrudniona na stanowisku pedagoga szkolnego w Gimnazjum nr 10 w Dąbrowie Górniczej. Realizując obowiązki zawodowe równolegle wzbogacała wiedzę merytoryczną i doskonaliła umiejętności pragmatyczne poprzez udział w różnych formach doskonalenia zawodowego.

W kolejnych latach ukończyła: w 1993 r. Trzyletnie Diecezjalne Kolegium Teologiczne w Sosnowcu na kierunku: Katechetyka, uzyskując tytuł licencjata, w 1995 r. Kolegium Języków Obcych w Sosnowcu na kierunku: Język angielski w szkole. Następnie w 2000 r. ukończyła Szkołę Pracowników Służb Społecznych w Katowicach, uzyskując tytuł licencjata w zakresie: Pomoc społeczna.

Jest także absolwentką Akademii Pedagogicznej im. Jana Długosza w Częstochowie i legitymuje się tytułem magistra resocjalizacji.

W 2009 r. zdobyła III miejsce w Ogólnopolskim Konkursie na Najciekawszą Pracę Magisterską zorganizowanym przez Instytut Pedagogiki Uniwersytetu Wrocławskiego.

Od 1990 r. posiada status członkini Związku Nauczycielstwa Polskiego.

W latach 2006—2010 i 2010—2014 pełniła funkcję Prezesa Ogniska ZNP nr 12 przy Gimnazjum nr 10. Przez dwie wymienione kadencje „zasiadała” w Zarządzie Oddziału ZNP Dąbrowa Górnicza. W latach 2014 – 2019 była Wiceprzewodniczącą Oddziałowej Komisji Historycznej ZNP. Weryfikowała i dokonywała korekty biogramów dąbrowskich działaczy związkowych, które zamieszczane były w „Encyklopedii ZNP Województwa Śląskiego”. Do kroniki Oddziału ZNP redagowała teksty z obchodów jubileuszy związkowych i udziału członków Zarządu w rocznicach lokalnych wydarzeń historycznych. Jest także współautorką monografii: „70 lat Oddziału ZNP Dąbrowa Górnicza 1945 - 2015”. W 2014 r. za aktywną działalność związkową i podejmowanie inicjatyw na rzecz środowiska pracowników oświaty została jednogłośnie wybrana Sekretarzem Zarządu Oddziału ZNP Dąbrowa Górnicza.

Od września do grudnia 2014 r. uczestniczyła w Projekcie: Człowiek najlepsza inwestycja—zorganizowanym przez Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych w Warszawie, którego następstwem było przystąpienie do egzaminu i uzyskanie statusu - Przedstawiciel związku zawodowego jako Pełnomocnik procesowy.

W styczniu 2015 r. została umieszczona w bazie ekspertów OPZZ na stronie ww.opzz.org.pl. Po odbyciu cyklu szkoleń monotematycznych i spełnieniu odpowiednich wymogów od dnia 1 października 2020 r. do 30 czerwca 2023 r. pełniła funkcję obrońcy dyscyplinarnego z ramienia ZNP Rejonu Wschodniego. Z dniem 1 lipca 2023 r. została członkiem Komisji Dyscyplinarnej dla Nauczycieli przy Wojewodzie Śląskim na okres kadencji 2023 - 2027.

Od stycznia 2024 r. Wiceprzewodnicząca Rady Powiatu OPZZ w Dąbrowie Górniczej.

Zainicjowała i wdrożyła nowe formy pomocy dla członków ZNP, do których opracowała także wewnętrzne regulacje prawne. Jest autorką m. in.: Regulaminu dofinansowania do form doskonalenia zawodowego dla członków ZNP z Oddziału Dąbrowa Górnicza, regulaminu udzielania pomocy materialnej w formie świątecznej paczki członkom ZNP, regulaminu kryteriów i trybu przyznawania Nagrody Prezesa Oddziału ZNP Dąbrowa Górnicza.

Ponadto zredagowała Regulamin Punktu Konsultacyjno—Informacyjnego do spraw Awansu Zawodowego. Opracowała i na bieżąco uaktualnia Mini Poradnik: Awans zawodowy nauczycieli.

W 2019 r. zainicjowała i organizowała z przedstawicielami Jednostki Samorządu Terytorialnego lokalną konferencję na temat: „Zagrożenia nowej reformy oświaty”. Jest autorką licznych artykułów do Tygodnika Społeczno - Oświatowego „Głos Nauczycielski” i Pisma Zarządu Okręgu Śląskiego ZNP „Ogniskowiec”.

Jako mentor członków Oddziałowego Klubu Młodego Nauczyciela ZNP wspomaga merytorycznie i pragmatycznie pedagogów, którzy stawiają pierwsze kroki w zawodzie. Pielęgnuje międzypokoleniowe więzi i ponadczasowe wartości, podejmując inicjatywy integrujące środowisko oświatowe z członkami Oddziałowej Sekcji Emerytów i Rencistów ZNP. Jest rzecznikiem praw i interesów pracowniczych, orędownikiem dialogu „ponad podziałami” w kwestiach bezpieczeństwa socjalnego i stabilizacji zatrudnienia personelu niepedagogicznego - członków Oddziałowej Sekcji Pracowników Administracji i Obsługi ZNP. We współpracy z organami miasta efektywnie promuje idee Związku, lokalne środowisko oświatowe i gminę, organizując m. in.: Ogólnopolski Turniej Pracowników Oświaty w Kręgule, Dąbrowski Piknik Rodzinny pod hasłem: „Troska o przyszłość łączy pokolenia”.

Za wyróżniający wieloletni wkład pracy i zasługi dla lokalnego środowiska oświatowego została uhonorowana w kategorii Edukacja przez Muzeum Miejskie „Szytgarka” tytułem—„Społecznik 2023”.

W dniu 11 października 2023 r. z rąk Prezydenta Miasta Dąbrowa Górnicza odebrała Rocznicowy Akt Gratulacyjny za szczególne zaangażowanie społeczne na rzecz lokalnego środowiska pracowników oświaty. Za osiągnięcia w pracy dydaktyczno-wychowawczej w 2015 r. otrzymała Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Opracowała: Teresa Trzcionka

NIKOŁAJEW JOANNA

Urodziła się 14 grudnia 1948 roku w Bytomiu.

Po ukończeniu II Ogólnokształcącej Szkoły Stopnia Podstawowego i Licealnego Towarzystwa Przyjaciół Dzieci w Bytomiu, w październiku 1966 roku rozpoczęła studia w Filii Uniwersytetu Jagiellońskiego na Wydziale Mat-Fiz-Chem, kierunek matematyka. Po uzyskaniu tytułu magistra matematyki w 1971 roku pracowała przez 11 lat w Biurze Projektów jako specjalista zastosowań matematyki – programista.

Od września 1982 roku podjęła pracę w Szkole Podstawowej Nr 20 w Zabrze (od 1999 Gimnazjum Nr 20), jako nauczyciel matematyki.

W 2004r. została wpisana na ministerialną listę ekspertów MENIS do spraw awansu zawodowego nauczycieli.

Do Związku Nauczycielstwa Polskiego wstąpiła w kwietniu 1985 roku.

Od maja 2002 roku przez 3 kadencje pełniła funkcję prezesa Oddziału ZNP w Zabrze.

Jej działania ukierunkowane były na pomoc innym poprzez objęcie szczególną opieką pracowników oświaty w trudnej sytuacji życiowej i bytowej.

Od roku 2004 corocznie organizowała Mistrzostwa Śląska Piłki Nożnej Pracowników Oświaty dla drużyn z całego województwa, prowadząc działalność na rzecz rozwoju sportu, rekreacji i integracji środowiska oświatowego.

W roku 2005—jubileuszowym, razem z Zarządem Oddziału zorganizowała 100-lecie ZNP oraz 60-cio lecie działalności naszej organizacji w Zabrze, pod honorowym patronatem Prezydenta Miasta.

Odbyło się również szereg imprez okolicznościowych, między innymi Koncert Jubileuszowy w Państwowej Szkole Muzycznej, II Mistrzostwa Śląska Pracowników Oświaty w Piłce Nożnej, VIII Mistrzostwa Polski Pracowników Oświaty w Piłce Nożnej, spotkanie członków ZNP kończące obchody jubileuszy w Miejskim Ośrodku Kultury.

W kadencji 2006 – 2010 była członkiem Prezydium i Zarządu Okręgu Śląskiego ZNP oraz przewodniczącą Okręgowej Komisji Pedagogicznej. Współorganizowała wojewódzkie debaty środowiska oświatowego poświęcone problemom współczesnej edukacji, wykorzystując nowatorskie formy przekazu, w których brali udział przedstawiciele władz samorządowych, nadzoru pedagogicznego oraz pracowników oświaty. Debaty odbyły się kolejno: w roku 2008 - „Związek zawodowy partnerem czy przeszkodą w zarządzaniu szkołą?”, w roku 2009—„Czy współczesna szkoła jest szkołą wychowującą?”, w roku 2012 „Czy wdrażana reforma może zapewnić lepsze przygotowanie do pracy i dalszego kształcenia absolwentom szkolnictwa zawodowego?” oraz w roku 2013 „Kwalifikacyjne kursy zawodowe alternatywną formą kształcenia w zawo-

dzie.”

W latach 2012 – 2015 Joanna Nikołajew pełniła funkcję ławnika Sądu Rejonowego w Zabrze.

Za całokształt działalności pedagogicznej, związkowej i społecznej została wyróżniona licznymi nagrodami i odznaczeniami.

- Nagroda Dyrektora Szkoły: 1990, 1991, 1993, 1995, 1997, 1999, 2000, 2001
- Nagroda Prezydenta Miasta Zabrze: 1998, 2005, 2008, 2010, 2013
- Nagroda Śląskiego Kuratora Oświaty: 1992
- Medal Komisji Edukacji Narodowej: 2004
- Złoty Medal Za Długoletnią Służbę: 2009
- Złota Odznaka ZNP: 2005
- Srebrna Honorowa Odznaka za Zasługi dla woj. Śląskiego: 2010
- Brązowa Odznaka za Zasługi dla Sportu: 2012

Opracowała: Jolanta Jaskółka

NOWICKA MARIA ZD. KONOPACKA (1916-2017)

Urodziła się w Radomyślu Wielkim powiecie mieleckim. Swoją edukację rozpoczęła w Skałce w województwie tarnopolskim. Gimnazjum ukończyła w Tarnopolu, następnie w seminarium nauczycielskim Towarzystwa Szkół Ludowych zdobyła szlify nauczycielskie i maturę w roku 1935.

Uczyła w różnych placówkach kolonijnych i oświatowych TSL.

Po wysiedleniu w 1945 roku znalazła się w Bytomiu. Najpierw otrzymała nakaz pracy w Bielsku, a od 1951 roku podjęła nauczanie w Rokitnicy, następnie Karbiu, Miechowicach... . W roku 1968 otrzymała dyplom magistra geografii Uniwersytetu Jagiellońskiego.

W latach 1966—1972 pracowała w Szkole Podstawowej nr 46 w Bytomiu, ucząc geografii.

Do ZNP należała od 1949 roku.

Odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, Medal KEN, Złota Odznaka ZNP, Odznaka za 50-lecie przynależności do ZNP.

Opracowała: Irena Anczarska-Smandek

OWCZAREK FELICJA

Urodziła się 3 sierpnia 1940 r. w Lubomi powiat Rybnik jako córka Salomei i Huberta Kampki.

Mama prowadziła gospodarstwo domowe, opiekując się czwórką dzieci. Ojciec, z zawodu ślusarz, pracował jako kierownik przyzakładowej szkoły kolejowej w Raciborzu.

W 1954 r. skończyła Szkołę Podstawową w Lubomi. Naukę kontynuowała w Liceum Pedagogicznym w Raciborzu, w tzw. „pomniku pokoju”, które ukończyła w 1959 r.

Po maturze podjęła pracę w Szkole Podstawowej w Siedlicach pow. Opolski, po dwóch latach szkołę zlikwidowano. Kontynuowała pracę w Domaradzu (gm. Pokój pow. opolski), początkowo jako nauczyciel, a potem jako kierownik szkoły.

W tym czasie ukończyła równolegle Studium Nauczycielskie w Raciborzu. W 1973 r. przyjechała do Raciborza, gdzie zaczęła pracować w Szkole Podstawowej nr 2 w dzielnicy Płonia.

Studiowała zaocznie w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu, którą ukończyła w 1979 roku zdobywając tytuł magistra pedagogiki opiekuńczo wychowawczej.

Po dwóch latach zaczęła pracować w internacie tzw. Budowlanki jako kierownik internatu. W 1977 zaczęła pracę w Szkole Podstawowej w Sudole jako nauczyciel klas 1-3, a potem pełniła funkcję dyrektora tej szkoły.

W 1986 r. zaczęła pracę jako kierownik internatu Liceum Medycznego i tam pracowała aż do przejścia na emeryturę w 1989 r. Jako emeryt pracowała jeszcze w niepełnym wymiarze w Młodzieżowym Domu Kultury jako kierownik świetlicy.

W 1959 r. wyszła za mąż za Edmunda Owczarka, z zawodu nauczyciela, który pracował potem w innym zawodzie.

Ma trzy córki: Irenę, Alinę i Aleksandrę oraz 8 wnucząt i 6 prawnucząt.

Za wzorową pracę dydaktyczną i wychowawczą otrzymała Złoty Krzyż Zasługi (1980) oraz wiele Nagród Dyrektora Szkoły.

Do ZNP wstąpiła w momencie rozpoczęcia pracy 1 września 1959 r. W 2019 r. obchodziła jubileusz 60 lat przynależności do ZNP.

W 2024 r. obchodzić będzie jubileusz 65 lat w ZNP.

Opracowała: Teresa Ćwik

PIASECKA HELENA

Urodziła się 4 kwietnia 1939 r. w Myślcu powiat Nowy Sącz. Ojciec Leon Pierzchała, matka Zofia.

Rodzice prowadzili niewielkie gospodarstwo rolne. Na utrzymaniu mieli 6 dzieci. Helena najpierw uczyła się w Szkole Podstawowej w Żeleźnikowej Wielkiej, a potem w Starym Sączu.

Kontynuowała naukę w 5-letnim Liceum Pedagogicznym w Starym Sączu (1953 -1958). Po maturze została skierowana do pracy na Opolszczyźnie, gdzie pracowała do 1964 roku w Szkole Podstawowej w Radostyni, powiat Prudnik.

W latach 1961 – 1964 była słuchaczką zaocznego Studium Nauczycielskiego w Raciborzu na kierunku filologia polska, które ukończyła

z wynikiem dobrym. Studia magisterskie odbywała w latach 1974 – 1978 w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Opolu na wydziale filologiczno-historycznym i ukończyła z wynikiem bardzo dobrym.

W 1963 r. wyszła za mąż za Józefa Piaseckiego i przeprowadziła się do Raciborza, gdzie mieszka do chwili obecnej. Po urodzeniu syna Leszka w 1964 r. podjęła pracę w Szkole Podstawowej im. Arki Bożka w Markłowicach, gdzie uczyła przez 35 lat, aż do przejścia na emeryturę w 1998 r. Jej syn i synowa mieszkają w Zabrze. Są lekarzami, dorosłe wnuki: Maciej – lekarz, Jakub – inżynier, Marta – studentka medycyny. Od 18 lat jest wdową.

Była wiele razy nagradzana, otrzymała m.in.: Złoty Krzyż Zasługi (1979), Nagroda Ministra Oświaty II stopnia (1978), Nagroda Wojewody Katowickiego (1978), Nagroda Kuratora (1984, 1990), oraz wiele Nagród Inspektora, Prezydenta i Dyrektora Szkoły. Od kilkunastu lat współpracuje z wydawnictwem „Artystów Kalekich - AMUN” w Raciborzu przy opracowywaniu „Kalendarza Artystycznego”, dokonując wyborów wierszy z poezji polskiej do obrazów, pór roku, rocznic i świąt. Zajmuje się tym nadal.

Członkiem ZNP jest od 15 sierpnia 1958 roku, działając aktywnie na terenie szkoły. Otrzymała odznakę za 50-letnią przynależność do ZNP.

W 2023 r. obchodziła jubileusz 65 lat w ZNP.

Opracowała: Genowefa Młynarczyk

PIEKARZ KAZIMIERZ

Urodzony 7 lutego 1948 roku, jest nauczycielem dyplomowanym z historii oraz dodatkowych specjalizacji: wiedzy o społeczeństwie, filozofii, socjologii, religioznawstwa, edukacji informatycznej, organizacji i zarządzania w oświacie.

Ukończył studia na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz studia podyplomowe na Uniwersytecie Jagiellońskim, Uniwersytecie Warszawskim, Uniwersytecie Białoruskim w Mińsku, Uniwersytecie Pedagogicznym w Krakowie oraz Politechnice Częstochowskiej.

Pracował w Liceum Ogólnokształcącym w Knurowie oraz Zespole Szkół Technicznych w Rybniku. W swojej pracy pedagogicznej wyróżnił się wysoką efektywnością nauczania, nowatorskimi rozwiązaniami metodycznymi, wysokimi lokatami uzyskiwanymi przez uczniów przygotowywanych do olimpiad przedmiotowych i konkursów tematycznych. W swoim dorobku posiada szereg publikacji i odczytów, w tym współautorstwo opracowania naukowego pod tytułem „Bibliografia wydawnictw ZNP w latach 1983-2005”.

Od początku swojej przynależności związkowej (1973 r.) daje się poznać jako aktywny członek ZNP, inicjator wielu działań na rzecz środowiska, nie tylko oświatowego. W pracy związkowej przeszedł wszystkie szczeble organizacyjne – od prezesa ogniska, poprzez prezesa Oddziału, prezesa Okręgu, członka Zarządu Głównego (5 kadencji), członka Prezydium ZG ZNP (3 kadencje), przewodniczącego Komisji Kultury, Sportu i Turystyki ZG ZNP (5 kadencji). Członek grupy inicjatywnej, która założyła ZNP przy Wydziale Oświaty i Wychowania w Rybniku. Pełniąc szereg funkcji związkowych, stał się animatorem życia środowiska nauczycielskiego.

W latach 1993-1997 wspólnie z prezesami ognisk oraz młodzieżą szkół średnich zorganizował pięć edycji akcji charytatywnej „Święty Mikołaj, czyli paczka dla każdego”.

W 1994 roku wspólnie z Delegaturą Kuratorium Oświaty w Rybniku zorganizował konkurs „Monte Cassino”, a w nagrodę dla 20 laureatów (dzięki licznym sponsorom) Związek zafundował wyjazd do Włoch na uroczyste obchody z okazji 50 rocznicy bitwy.

Był inicjatorem i współorganizatorem wielu imprez integrujących środowisko oświatowe, jak np.: Rybnicka Wiosna Szachowa, turniej piłki plażowej, rajdy ekologiczne „Gody Myśliwskie”, sadzenie lasu na pogorzelsku w Kuźni Raciborskiej. Współpracował przy tworzeniu „Ponadzakładowego układu zbiorowego...”, „Banku informacji o wolnych miejscach pracy”, był pomysłodawcą medalu „Zasłużony dla oświaty rybnickiej”, wyróżnienia „Amicus Societatis Magistrorum Polonorum” oraz statuetki „Ikara” (na szczelbu Okręgu Śląskiego ZNP).

Wraz ze zmianami w oświacie (począwszy od reform Handkego), we współpracy z Uniwersytetem Jagiellońskim, Uniwersytetem Pedagogicznym w Krakowie, Uniwersytetem Śląskim, Politechniką Częstochowską oraz Opolską, organizował w Rybniku studia podyplomowe, z których skorzystało blisko trzy tysiące nauczycieli, zdobywających dodatkowe kwalifikacje.

To inicjator i współredaktor wydawnictw związkowych: „Na styku” (katalog prac nauczycieli artystów nieprofesjonalnych), „Rybnickich Zeszytów Nauczycielskich”, „Śląskich Zeszytów Nauczycielskich”, „Oddziałowego Kuriera Związkowego” oraz trzech opracowań historycznych poświęconych dziejom ruchu związkowego na ziemi rybnicko – wodzisławskiej.

Za swoją pracę zawodową i społeczną został wyróżniony: Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem KEN, Złotą Odznaką ZNP, Odznaką Zasłużony Organizator Imprez Kulturalnych, Sportowych i Turystycznych, „Medalem Mikołaja”.

Opracowanie własne: Kazimierz Piekarz.

PIĘTAL EOKADIA

Urodzona 5 grudnia 1952 roku w Sosnowcu.

Ukończyła filologię rosyjską na Uniwersytecie Śląskim.

Po ukończeniu studiów zawodowych z dniem 1 października 1974 r. podjęła pracę w Szkole Podstawowej nr 14 w Sosnowcu – Milowicach.

W 1977r. została przeniesiona do Szkoły Podstawowej nr 15 w Sosnowcu – Niwce, w której pracowała do momentu odejścia na emeryturę, ostatnie lata jako nauczyciel biblioteki.

Dbła o powiększenie księgozbioru, wyjeżdżała z uczniami na Targi Książki, pozyskiwała nowości wydawnicze, ciekawe pozycje dla uczniów i nauczycieli: wydania albumowe, encyklopedyczne, poradniki metodyczne. Organizowała kiermasze nowych i używanych książek, podręczników, wystawy z okazji Dnia Patrona, historii szkoły, Unii Europejskiej. Prowadziła kółko teatralne – uczestnicząc w różnych spotkaniach uczniów z aktorami Teatru Zagłębia oraz w pracach Biblioteki Miejskiej w Sosnowcu. Prowadziła szeroką współpracę z filiami Biblioteki Miejskiej, a szczególnie w dzielnicy Niwka.

W macierzystej szkole w latach 1977 – 1989 r. była Komendantem Szczepu Związku Harcerstwa Polskiego w stopniu podharcemistrza.

Wzorowo prowadziła Szczep Harcerski, brała udział w zimowiskach harcerskich, akcjach letnich, konferencjach i szkoleniach.

Będąc emerytowanym nauczycielem nadal uczestniczy w akcjach harcerskich, walnych zebraniach, piknikach Stowarzyszenia Ruchu Harcerskiego „Czuwaj”.

Do Związku Nauczycielstwa Polskiego wstąpiła 1 października 1974 r.

Przez II kadencje (1994-2006 r) była prezesem Ogniska, a od 1998 do 2006r. członkiem Zarządu Oddziału ZNP w Sosnowcu

Przez wiele lat była Społecznym Inspektorem Pracy – mając w tej dziedzinie zarówno wiedzę jak i duże doświadczenie, współpracowała z koordynatorem SIP, pomagając w organizowaniu szkoleń BHP, indywidualnych konsultacji dla młodych SIP-owców oraz udzielania instruktażu przeprowadzania przeglądów.

Aktywnie włączyła się do działalności Komisji Historycznej pomagając w opracowaniu biogramów działaczy związkowych w wydanej z okazji 100-lecia powstania ZNP (2005 r.) „Księgi Zasłużonych dla Związku Nauczycielstwa Polskiego i Oświaty w Sosnowcu”.

Od 2014 r. jest członkiem Zarządu Sekcji Emerytów i Rencistów oraz Komisji Historycznej, zbiera informacje o działaczach Tajnej Organizacji Nauczycielskiej w Sosnowcu.

Za swoją pracę dydaktyczną, wychowawczą i związkową otrzymała wiele dyplomów, listów gratulacyjnych, Nagrody Inspektora Oświaty, Nagrody Dyrektora Szkoły, Odznaczenia Harcerskie. Odznaczona Złotą Odznaką ZNP.

Opracowała :Zofia Dybała

POLAK DANUTA ZD. GRYGIEL

Urodziła się 1 stycznia 1945 r. w Hoduciszkach na Litwie. W tym samym roku przyjechała z rodziną do Polski i zamieszkała w Głuchołazach na Opolszczyźnie.

Po ukończeniu szkoły podstawowej, kształciła się w Technikum Odzieżowym w Przemyślu, a następnie ukończyła Studium Nauczycielskie i Instytut Pedagogiki Specjalnej w Warszawie oraz Wyższe Studia Zawodowe o kierunku Odzieżowym w Łodzi. W Izbie Rzemieślniczej zdała egzamin praktyczny i uzyskała tytuł Mistrza w zawodzie. Po kursie kwalifikacyjnym i egzaminie praktycznym, zdobyła uprawnienia ratownika wodnego.

W 1966 roku wyszła za mąż za Aleksandra Polaka i zamieszkała w Częstochowie.

Pięć lat później rozpoczęła pracę w Szkole Zawodowej Specjalnej, jako nauczyciel praktycznej nauki zawodu i teoretycznych przedmiotów odzieżowych. Posiada córkę i syna.

Działalność zawodowa:

(...)* W pracy dydaktyczno-wychowawczej z młodzieżą o specjalnych potrzebach edukacyjnych, osiągała bardzo dobre wyniki, potwierdzone między innymi III miejscem w Ogólnopolskim konkursie NAJSPRAWNIEJSZA W ZAWODZIE oraz konkursach regionalnych.

Jako drużynowa angażowała się w działalność szkolnej organizacji ZHP.

Pełniąc mandat poselski, pozyskała i przekazała swojej macierzystej szkole 4 komputery z zasobów Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska oraz środki na zakup maszyny warsztatowej.(...)

Działalność związkowa:

Prezes Ogniska ZNP w Zespole Szkół Zawodowych Specjalnych w latach 1986-1990, a od 1990 r. oddelegowana do pracy związkowej, jako wiceprezes Oddziału ZNP w Częstochowie – pełniła tę funkcję przez dwie kadencje.(...)

W 2001 roku zdobyła nagrodę w konkursie poetyckim, organizowanym przez Nauczycielski Klub Literacki ZNP w Katowicach.

Uczestniczyła w ufundowaniu nowego sztandaru dla Oddziału ZNP w Częstochowie.(...)

Zdobyła mandat poselski w 1993 roku i ponownie w 2001 r. z listy Unii Pracy (...). Po dwóch kadencjach sejmowych, wróciła do działalności związkowej i jako wiceprezes Zarządu Oddziału, została członkiem Komisji Edukacji i Sportu przy Radzie Miasta Częstochowy.

W kadencji związkowej 2006 – 2010 r. przewodniczyła Krajowej Sekcji Szkolnictwa Zawodowego przy Zarządzie Głównym ZNP w Warszawie, opiniując projekty reformy szkolnictwa zawodowego. Następnie pełniła funkcję Pełnomocnika biura Zarządu Śląskiego Okręgu ZNP w rejonie częstochowskim i weszła w skład Rady Społecznej Domu Wypoczynkowego NAUCZYCIEL w Jaszowcu.

W kampanii wyborczej 2010 r. została delegatem na Zjazd Krajowy ZNP i uzyskała mandat do Śląskiej Okręgowej Komisji Rewizyjnej. Obecnie jest członkiem Komisji Historycznej, przy Zarządzie Okręgu Śląskiego ZNP.(...)

Za działalność na rzecz Krajowego Stowarzyszenia Pomocy Szkole, została wyróżniona członkostwem w Radzie Krajowej Klubu Przewodzących Szkół, w której nadal działa.(...)

W latach 2008-2011 pełniła funkcje ławnika Okręgowego Sądu Pracy w Częstochowie.(...)

Nagrody, wyróżnienia, odznaczenia:

1986 r. i 1989 r. - Nagroda Kuratora Oświaty,
1986 r. – Srebrna Odznaka Za Zasługi dla OHP,
1987 r. - Złota Odznaka ZNP,

1987 r. - Medal za Zasługi dla Oświaty woj. Częstochowskiego,
 1988 r. - Tytuł „Wzorowy Wychowawca OHP”,
 1995 r. - Honorowy Członek Stowarzyszenia „Ludzi Otwartych Serc”,
 1996 r. - Złoty Medal Za Zasługi dla Pożarnictwa,
 1997 r. - Medal Komisji Edukacji Narodowej,
 1998 r. - Medal Za Krzewienie Idei Samorządności,
 2008 r. - Medal Akademii im. Jana Długosza,
 2010 r. - Złoty Krzyż Zasługi,
 2011 r. - Medal za Zasługi Dla Województwa Śląskiego.

Opracował: Grzegorz Sikora

* - skróty pochodzą od redakcji

PRZYBYŁA IRENA

Urodziła się 29 grudnia 1936 r. w miejscowości Śmielina na Wileńszczyźnie (daw. ZSRR, obecnie Litwa).
 Córka Melanii i Władysława Muczyń – urzędnika gminy Śmielina.

Podczas wojny edukację pobierała prywatnie w swoim rodzinnym domu. Dopiero w 1945r. rozpoczęła naukę w publicznej szkole w Pakiszkach.

Po skończeniu czwartej klasy zdała egzamin do Polskiego Gimnazjum Nr 5 w Wilnie, do którego uczęszczała jeszcze przez kolejne dwa lata. W 1951 r. nastąpiła reforma oświaty, dzięki której z gimnazjum polskiego powstała polskojęzyczna 11-letnia Szkoła Średnia Nr 5.

W 1954 r. zdała maturę i wstąpiła do dwuletniego Instytutu Nauczycielskiego o specjalności „Język polski i literatura”, który ukończyła w 1956 r.

Następnie podjęła pracę w Pakiszkach—wiejskiej, polskiej szkole ucząc języka polskiego i rosyjskiego.

W 1958 r. w czasie repatriacji wraz z rodziną przyjechała do Polski i na stałe osiadła w Raciborzu, gdzie od 1 września rozpoczęła pracę w Szkole Podstawowej Nr 7 w dzielnicy Ocice jako nauczyciel języka rosyjskiego oraz języka polskiego w klasie czwartej, prowadziła również zajęcia praktyczno-techniczne dla dziewcząt w starszych klasach.

Pełniła również rolę kuratora nad uczniami z rodzin zastępczych. Na emeryturę odeszła w 1989 r., ale pracowała jeszcze przez dwa lata w szkolnej bibliotece.

Swoje kwalifikacje zawodowe zdobywała w trakcie pracy:

- w 1970 r. ukończyła kurs wstępny bibliotekarski w Okręgowym Ośrodku Metodycznym w Opolu;

- w 1980 r. ukończyła Studium Przedmiotowo-Metodyczne z nauczania początkowego w Instytucie Kształcenia Nauczycieli i Badań Oświatowych w Katowicach i w tym samym roku jednocześnie złożyła egzamin kwalifikacyjny z filologii rosyjskiej, zdobywając dyplom w Instytucie Kształcenia Nauczycieli w Warszawie w Centrum Doskonalenia Nauczycieli w Piotrkowie Trybunalskim.

Za sumienną i wzorową pracę otrzymała liczne nagrody, jednak jako najważniejsze i bliskie jej sercu podaje:

- Nagrodę Ministra Oświaty i Wychowania za wybitne osiągnięcia w pracy dydaktycznej i wychowawczej – nagroda III stopnia—przyznana w czerwcu 1974 r.

- Złoty Krzyż Zasługi za dwudziestoletnią nienaganną pracę pedagogiczną (13.09.1978)

Pani Irena wyszła za mąż w 1959 r. za Jana Przybyłę, nauczyciela historii, wieloletniego dyrektora SP Nr 7 w Raciborzu. Ma dwóch synów: Marka i Wiesława, wnuków: Marcina i Magdalenę oraz prawnuka Adama.

Członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego jest od 1 maja 1959 r. W 2019 r. obchodzi jubileusz 60 lat przynależności do ZNP.

W 2024 r. obchodzić będzie jubileusz 65 lat w ZNP. (styczeń 2024 – żyje).

Opracowała: Anna Nowak-Malcherek

REZLER JADWIGA ALEKSANDRA

Urodziła się w Grudziądzu w roku 1955 w rodzinie lekarskiej.

Ukończyła Studium Wychowania Przedszkolnego w Wieluniu, studia magisterskie—kierunek wychowanie przedszkolne oraz dwa kierunki studiów podyplomowych (nauczanie początkowe oraz terapia pedagogiczna) w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Częstochowie, a także Kurs Kwalifikacyjny dla Oświatowej Kadry Kierowniczej, Seminarium Kierownicze I stopnia w Baden (Austria).

Była ekspertem ds. awansu zawodowego wpisanym na listę Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu (2002), specjalistą z zakresu pomiaru dydaktycznego, egzaminatorem do przeprowadzenia sprawdzianu w szkole podstawowej.

Zdobyła pierwszy stopień specjalizacji zawodowej. Jest nauczycielem dyplomowanym.

Pracowała jako: nauczyciel Zbiorczej Szkoły Gminnej w Ruścu, nauczyciel i dyrektor Przedszkola w Osjakowie, nauczyciel w Zbiorczej Szkole Gminnej w Przyrowie, a później Zespołu Szkół w Przyrowie.

Była pomysłodawczynią, współorganizatorką oraz przewodniczącą Społecznego Komitetu Budowy Sali Gimnastycznej przy Szkole Podstawowej w Przyrowie.

Aktywnie działała na rzecz profilaktyki uzależnień. Była edukatorką programu profilaktycznego „Drugi Elementarz - czyli Program Siedmiu Kroków”, koordynatorką akcji „Zachowaj Trzeźwy Umysł”.

Podejmowała działania na rzecz propagowania historii lokalnej. Była współautorką pomysłu i współorganizatorką corocznego Biegu „Pro Memoria” (o zasięgu powiatu), upamiętniającego wydarzenia i ludzi z okresu II wojny światowej.

Członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego jest od początku pracy zawodowej (1977). Pełniła funkcje związkowe we wszystkich strukturach ZNP: Prezes Ogniska w Szkole Podstawowej w Przyrowie (1990-1998), Prezes Oddziału ZNP w Przyrowie (1990-2006), członek Zarządu Okręgu Częstochowskiego ZNP (1990-2000), a później Zarządu Okręgu Śląskiego ZNP, wiceprezes ZOŚ ZNP (w kadencji 2006-2010), Prezes Okręgu Śląskiego ZNP (od 2010—nadal), członek Zarządu Głównego ZNP (od 2006—nadal), członek Prezydium ZG ZNP (od 2010—nadal).

Członek Rady OPZZ Województwa Śląskiego (od 2010), członek Rady OPZZ (od 2014).

Spośród wielu działań i inicjatyw wybrane i opisane zostały te najważniejsze.

Założyła pierwszy w ZNP Klub Antymobbingowy i przez wiele lat była jego przewodniczącą. Współorganizowała i prowadziła konferencje, m.in. „Mobbing jako patologia społeczna” oraz seminaria, szkolenia i warsztaty dotyczące mobbingu i dyskryminacji. Organizowała dyżury telefoniczne oraz konsultacje w siedzibie Okręgu Śląskiego ZNP, mające na celu pomaganie ofiarom psychoterroru w miejscu pracy oraz osobom podejrzewającym, że są poddawane dyskryminacji i mobbingowi.

Uczestniczyła w pracach Komisji Dyscyplinarnych jako obrońca nauczycieli z ramienia ZNP.

Prowadziła „Punkt Informacyjno – Konsultacyjny ZNP” dla nauczycieli realizujących awans zawodowy, organizowała i prowadziła szkolenia, warsztaty, konsultacje.

Była pomysłodawczynią i współorganizatorką Ogólnopolskich Złotów Młodych Nauczycieli. Propaguje współpracę międzypokoleniową w Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Propaguje historię i tradycję Związku Nauczycielstwa Polskiego. Współorganizuje Nauczycielskie Dni Pamięci i Pokoju.

Za działalność związkową i zawodową została odznaczona: Złotym Krzyżem Zasługi, Srebrnym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Odznaką Honorową za Zasługi dla Ochrony Pracy, Srebrną Odznaką Honorową Za Zasługi dla Województwa Śląskiego. Otrzymała nominację do Statuetki Starosty Częstochowskiego „Za Wybitne Zasługi dla Powiatu” w kategorii oświata. Została odznaczona również Złotą Odznaką ZNP, Medalem z okazji 100-lecia ZNP, Odznaką „Za zasługi dla OPZZ”.

Ważne dla Jadwigi Aleksandry Rezler:

„Mam dwie rodziny: moją własną, którą bardzo kocham i jest dla mnie najważniejsza oraz drugą bardzo ważną rodzinę - związkową.”

„W życiu mam wyjątkowe szczęście, bo robiłam i robię to, co lubię, zarówno jako nauczyciel, jak i związkowiec.”

„Kontakt z ludźmi. To mnie uskrzydla i dodaje energii. Mam szczęście, że zawsze trafiam na dobrych, pozytywnie myślących ludzi, z którymi razem możemy góry przenosić.”

Opracowanie własne: Jadwiga Aleksandra Rezler

STRĄCZYŃSKA-PAŁKA WŁADYSŁAWA (1939-2004)

Urodziła się dnia 26 czerwca 1939 roku, jako czwarte dziecko w rodzinie Strączyńskich. Zmarła 28 lutego 2004 r.

Matkę straciła w niemowlęctwie. Dzieciństwo i młodość spędziła w niewielkim, ubogim domu, w podczęstochowskim Olsztynie – rodzinnej miejscowości ojca.

Po ukończeniu Liceum Pedagogicznego w Częstochowie i Studium Nauczycielskiego (kierunek matematyczno-fizyczny) otrzymała pracę w Rząsawie pod Częstochową.

W wiejskiej szkółce pracowała 3 lata. Wtedy, już jako mężatka, przyjęła nazwisko męża – Pałka. Następnie przeniosła się do ulubionego Olsztyna i do końca pracy zawodowej uczyła tam, najpierw matematyki, a po kilku latach, kiedy szkoła potrzebowała nauczyciela – rusycysty, skończyła zaocznie filologię rosyjską na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.

Do Związku Nauczycielstwa Polskiego należała od chwili podjęcia pracy w Olsztynie. Była bardzo aktywnym członkiem Związku, prezesem ogniska ZNP w latach, gdy Szkoła Podstawowa w Olsztynie stała się szkołą gminną, do której dowożono dzieci z okolicznych wiosek.

Były to lata 70-te i 80-te ubiegłego stulecia. Przez kilka lat pełniła funkcję zastępcy dyrektora Szkoły Gminnej w Olsztynie. W czasie wakacji pełniła dyżury w miejscowym Państwowym Domu Dziecka, od wielu lat działającym jako placówka opiekuńcza dla sierot rzeczywistych i społecznych, opuszczonych lub zaniedbanych przez rodziców.

Oprócz pracy nauczycielskiej i opiekuńczej, udzielała się w działalności Stowarzyszenia Ludzi Otwartych Serc – organizacji utworzonej dla opieki i współpracy z ludźmi niepełnosprawnymi. Uczestniczyła w budowie, urządzeniu i otwarciu Ośrodka Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, przy ulicy Mstowskiej w Olsztynie. Do tej współpracy zachęciła także swojego męża Romana. Oboje, raz w roku, w czasie wakacji, jeździli na turnusy rehabilitacyjne, jako opiekunowie osób kalekich i niepełnosprawnych intelektualnie.

Miała niespełna 65 lat. Pozostawiła po sobie żal i trwałe wspomnienia w sercach ludzi, którzy ją znali, szanowali i kochali. Grób Władysławy Pałki znajduje się na olsztyńskim cmentarzu.

Opracowała: Teresa Srokosz

SUCH URSZULA

Urodziła się 7.10.1954 r. w Głogowie. Ukończyła Wyższą Szkołę Pedagogiczną w Krakowie na Wydziale Pedagogiki i Psychologii uzyskując tytuł magistra.

Pracę zawodową rozpoczęła w Szkole Podstawowej nr 26 w Sosnowcu jako nauczyciel nauczania początkowego.

Od 1 września 1981 r. przeniosła się do Zespołu Szkół Mechaniczno-Elektrycznych w Sosnowcu, gdzie podjęła pracę na stanowisku kierownika zajęć pozalekcyjnych, jednocześnie pełniąc funkcję pedagoga szkolnego.

Od 1996 r. przeszła na stanowisko pedagoga szkolnego oraz nauczyciela przedmiotów zawodowych.

Była kuratorem dla nieletnich, a także opiekunem i realizatorem programu „Leonardo da Vinci” – pobytu młodzieży we Francji.

Równoległe z pracą zawodową działała w strukturach Związku Nauczycielstwa Polskiego pełniąc różnorodne funkcje.

Przez pięć kadencji była Prezesem Ogniska w macierzystej placówce.

W Zarządzie Oddziału ZNP w latach 1994-1998 była przewodniczącą Komisji Kulturalno – Oświatowej.

W latach 1998 –2002 pełniła funkcję wiceprezesa Zarządu Oddziału ZNP w Sosnowcu – odpowiedzialna za uzgadnianie regulaminów i dysponowanie Funduszem Socjalnym i Zdrowotnym Oddziału.

W latach 2002 – 2006 była członkiem Zarządu Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej przy ZO ZNP w Sosnowcu. Odznaczona: okolicznościowym Medalem z okazji 95 lecia ZNP, okolicznościowym Medalem z okazji 100 lecia ZNP „Za zasługi dla ZNP”, Złotą Odznaką ZNP, Srebrnym Krzyżem Zasługi (2005).

Opracowała: Zofia Dybała.

SURMAN JERZY (1933-2006)

Urodzony w Paczółkowicach (woj. krakowskie). Dzieciństwo i młodość spędził w Krzeszowicach koło Krakowa. Ukończył szkołę podstawową i liceum ogólnokształcące w Krzeszowicach. Egzamin dojrzałości zdał w 1951 r.

Zainteresowania: sport (koszykówka, siatkówka, piłka nożna), teatr (występy amatorskie w liceum, później do 1958r. zespół amatorski), chór (6 lat w Szkolnym Chórze).

W latach 1951-1955 – studiował na Uniwersytecie Jagiellońskim filologię polską. W czasie studiów przez dwa lata był mężem zaufania grupy studenckiej (ZSP).

W latach 1955-1957 z nakazu pracy pełnił funkcję instruktora oświatowego w Wydziale Kultury Urzędu Wojewódzkiego.

Pracował w następujących szkołach: 1957-1959 I LO im. S. Żeromskiego – Bytom, 1959-1962 Liceum Muzyczne – Katowice, 1962-1970 III LO – Katowice – nauczyciel języka polskiego, 1970-1976 dyrektor V LO im. W. Broniewskiego – Katowice-Ochojec, 1976-1987 dyrektor I LO im. M. Kopernika – Katowice.

Od 1987 r. został urlopowany do pracy w ZNP. Ponadto pracował w Liceum Korespondencyjnym (1960-1972), prowadził liczne kursy, był egzaminatorem w Komisji Eksternistycznej.

W latach 1979-1990 był członkiem Okręgowego Komitetu Olimpiady Języka Polskiego. Od 1977-1993r. wchodził w skład Zarządu Oddziału Towarzystwa Przyjaźni Polsko – Francuskiej (odznaczenie za działalność – srebrne Palmy Akademickie nadane przez rząd Republiki Francji), był też wiceprezesem tego Towarzystwa.

Jako dyrektor: w V LO – wprowadził klasy o profilu humanistycznym i matematyczno-przyrodniczym, unowocześnił bazę pracowni humanistycznej, wybudował małe boisko do piłki nożnej; w I LO – wprowadził eksperymentalne klasy językowe (wymianę bezdewizową grup ok. 40–50 osób), ogólnopolskie konferencje szkół stowarzyszonych UNESCO, organizował coroczne konkursy historyczne (współpraca z b. ZBO-WiD-owcami, był twórcą Izby Pamięci poświęconej II wojnie światowej). Unowocześnił i zmodernizował bazę szkolną (m. in. kompleks boisk sportowych, remont generalny sali gimnastycznej, systematyczna wymiana sprzętu szkolnego, itp.).

W pracy związkowej został organizatorem i lektorem szkolenia związkowego od 1964r. W 1970r. przejął obowiązki prezesa ogniska przy III LO w Katowicach, ponadto:

- od 1972 – członek Zarządu Oddziału w Katowicach,
- od 1976-1981 – wiceprezes Zarządu Oddziału ds. konferencji teoretyczno – pedagogicznej sekcji zawodowych,
- od 1980-1981 – delegat na Zjazd ZNP
- od 1982-1983 – odbudowywał ZNP – przy I LO i stworzył Komitet Założycielski.

W latach 1982-1987 jako prezes Zarządu Oddziału w Katowicach, jednocześnie przewodniczący Wojewódzkiej Grupy Założycielskiej i członek Krajowej Komisji, wziął udział w rejestracji ZNP w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie 05.08.1983r. (jeden z pięciu przedstawicieli rejestrujących Związek).

Od września 1983 do września 2006 pełnił funkcję prezesa Okręgu Śląskiego ZNP. Od 1983r. jako delegat brał udział w kolejnych czterech Krajowych Zjazdach ZNP (współprzewodniczący obrad 1980, 1981, 1983, 1986):

- od 1983 do 2006 – był członkiem ZG ZNP i Prezydium ZG ZNP, przewodniczącym Komisji Pedagogicznej ZG ZNP, w 1989 – z ramienia ZNP – uczestniczył w obradach „podstolika oświatowego” – Okrągłego Stołu, współredagował zapis końcowy tego „podstolika”.
- od 1990 do 1991r. – przewodniczył Zespołowi ZNP w pracach nad „Ustawą o systemie oświaty”.

Wielokrotnie uczestniczył w obradach zespołu ds. rozmów z MEN, MP i PS, z władzami rządowymi (np. w czasie „Marszu Milczenia”). Wielokrotnie wybierany był delegatem ZNP na kongresy i spotkania OPZZ (od spotkania w hucie „Baildon” w 1984r. po kongres OPZZ w 2006r.). Reprezentował ZNP w czasie sporu zbiorowego z Rządem RP w 1992r. i rozprawy arbitrażowej.

W latach 1984-1990 – pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Wojewódzkiej Rady Postępu Pedagogicznego.

Odznaczenia: Złota Odznaka ZNP, Medal KEN, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski i wiele innych, w tym Srebrne Palmy Akademickie (Francja), Medal za Szczególne Zasługi dla ZNP.

9 września 2006 roku podczas Konferencji Sprawozdawczo – Wyborczej Delegacji nadali Jerzemu Surmanowi tytuł Honorowego Prezesa Okręgu Śląskiego ZNP.

Opracowała: Henryka Stachańczyk

SZYMASZEK MARZENA

Urodzona 24 stycznia 1968 r. we Włoszczowej.

Ukończyła: Górnośląskie Studium Wychowania Przedszkolnego w Mysłowicach (2001 r.) – kierunek zintegrowane kształcenie wczesnoszkolne i wychowanie przedszkolne, Akademię Świętokrzyską im. Jana Kochanowskiego w Kielcach – filia w Piotrkowie Trybunalskim – Wydział Nauk Społecznych – (2003 r.) z tytułem mgr pedagogiki wczesnoszkolnej i przedszkolnej.

Ponadto w 2006 r. ukończyła Studia Podyplomowe w Śląskiej Wyższej Szkole Zarządzania im. gen. Jerzego Ziętka w Katowicach, 2012 r. kurs kwalifikacyjny „Terapia pedagogiczna” w Ośrodku Szkoleniowym „Helios” w Rybniku.

Pracę zawodową rozpoczęła w 1988 r. w Przedszkolu Miejskim nr 57 im. Marii Konopnickiej w Sosnowcu w charakterze nauczyciela, a od września 2017 r. w Przedszkolu Miejskim nr 29 w Sosnowcu na stanowisku wicedyrektora.

Ceniony nauczyciel, zarówno przez dyrekcję, nauczycieli, pracowników administracji i obsługi, rodziców i dzieci. Dała się poznać jako dobry organizator życia przedszkola. Jej wychowankowie biorą udział w licznych konkursach na terenie miasta.

W 2008 r. jeden z wychowanków zajął I miejsce w konkursie plastycznym „Drzewo jesienne”, w 2010 r. II miejsce w konkursie recytatorskim, w 2009 r. I miejsce w konkursie recytatorskim „Wiersze i wierszyki Marii Konopnickiej”.

Była pomysłodawcą i główną organizatorką „Olimpiady Przedszkolaka” – imprezy integrującej podopiecznych sosnowieckich przedszkoli. Dzięki tej imprezie przedszkola rozpowszechniają wśród swoich wychowanków zdrowy styl życia i prawidłowy rozwój fizyczny, mają okazję zaprezentować wytwory prac dzieci wykonane w ciągu całego roku.

Wykorzystując swoje zainteresowania i uzdolnienia prowadzi w przedszkolu mini warsztaty plastyczno-techniczne. Od 2004 r. efekty prac dzieci przedstawia w Bibliotece Miejskiej na wystawach o różnorodnej tematyce. Inicjatorka i organizatorka wielu akcji charytatywnych np. „Góra grosza”, „Wielka Orkiestra Świętecznej Pomocy”, w której biorą udział dzieci i rodzice”.

Współpracuje z innymi nauczycielami, udostępniając im wypracowane przez siebie materiały do pracy, scenariusze imprez i uroczystości, plany pracy, arkusze organizacyjne i kwestionariusze wywiadów z rodzicami. Prowadzi zajęcia pokazowe dla sosnowieckich nauczycieli i studentów wychowania przedszkolnego według opracowanych i wdrożonych na terenie placówki programów „Co ja wyczytam w książeczce”, „Mowa Polaka mową przedszkolaka”, „W zdrowym świecie zdrowe dzieci”, „Program wychowawczy”.

W ciągu swojej pracy otrzymała osiem Nagród Dyrektora, Nagrodę Prezydenta Miasta (2008 r.). Odznaczona Medalem KEN (2012 r.), Srebrnym Medalem za długoletnią Służbę (2016 r.).

Od początku przynależności do ZNP (1995 r.) jest aktywnym członkiem Związku, a od 2003 r. do 2017 r. prezesem Ogniska. Od 2006 r. jest członkiem Zarządu Oddziału ZNP w Sosnowcu.

Jest również członkiem Zarządu Oddziałowej Sekcji Wychowania Przedszkolnego.

W 2009 odznaczona Złotą Odznaką ZNP.

Opracowała: Zofia Dybała

ŚWIERAD BARBARA

Barbara Świerad z domu Kobernicka ur. 21.02.1943 roku we Lwowie, córka Mariana i Eugenii, mężatka, dwoje dzieci, zamieszkała w Mikołowie. Ukończyła Liceum im. Karola Miarki w Mikołowie w 1961 r. Wykształcenie ogólne: mgr filologii polskiej, specjalne: filologia polska z bibliotekarstwem. Odbyła studia w latach 1961-1966 w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Katowicach. Obroniła pracę magisterską na temat „Miejsca kultury wybitnych pisarzy i poetów polskich” – Przewodnik po muzeach biograficznych, z wynikiem bardzo dobrym. Doskonalenie zawodowe: Kursy Doskonalące dla Nauczycieli, Studium Podyplomowe Przedmiotowo-Metodyczne w Instytucie Kształcenia Nauczycieli

cieli w Warszawie w 1980r. Kurs dla Kierowników wycieczek szkolnych (leg. nr 8605). Była Egzaminatorem Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej nr 231001039.

Praca dydaktyczno-wychowawcza

Od 16.08.1966 do 31.08.1969 zatrudniona była na stanowisku nauczyciela języka polskiego w Technikum Budowlanym i Szkole Rzemiosł Budowlanych w Tychach. Od 31.08.1969 do 31.08.2010 w Liceum Ekonomicznym w Tychach (obecnie Zespół Szkół nr 2 w Tychach). W latach od 1990 do 2010 oddelegowana została do pracy w Oddziale ZNP w Tychach.

Współtworzyła Stowarzyszenie Polonistów (SNAP).

Działalność związkowa

Przynależność do ZNP od 1961 roku.

Funkcje związkowe:

1973 - 1980 Prezes Ogniska ZNP w Liceum Ekonomicznym w Tychach

1983 - reaktywacja Ogniska i Oddziału ZNP

1983 - 1990 Członek Zarządu Oddziału ZNP w Tychach

1990 - 1992 Sekretarz Zarządu Oddziału ZNP w Tychach

1992 - 2010 Prezes Oddziału ZNP w Tychach

1990 - 1994 Przewodnicząca Okręgowej Komisji Rewizyjnej ZNP w Katowicach

1994 - 2002 Członek Prezydium i Zarządu Okręgu Śląskiego ZNP

1998 - 2014 Członek Prezydium Głównej Komisji Rewizyjnej ZNP, 3 kadencje wiceprzewodnicząca tej Komisji w Warszawie

2010 – do nadal – Członek Komisji Historycznej przy ZOŚ ZNP

Prezes Oddziału ZNP w Tychach

Zasięgiem swej działalności obejmowała 7 jednostek terytorialnych: Tychy, Bieruń, Bojszowy, Łędziny, Kobiór, Wiry i Powiat Bieruńsko- Łędziński.

Od 1990 do 2010 była członkiem Komisji Oświaty spoza Rady w Tychach.

Pracowała w Komisjach Egzaminacyjnych i Kwalifikacyjnych dla nauczycieli ubiegających się o stopnie awansu zawodowego w Delegaturach Kuratorium Oświaty w Tychach, Katowicach, Bielsku i Rybniku. Stworzyła Punkty Informacyjno-Konsultacyjne dla nauczycieli ubiegających się o awans zawodowy.

Sprawowała nadzór nad PKZP dla pracowników oświaty i prowadziła Nauczycielską Kasę Koleżeńską. Prowadziła Klub Nauczyciela: Koło Turystyczne PTTK, Koło brydżystów, sekcje: Pracowników Administracji, Bibliotekarzy, sekcje Emerytów, Wychowania Przedszkolnego. Powołała Klub Twórczego Nauczyciela, którego założeniem było dzielenie się wiedzą i doświadczeniem, doskonalenie warsztatu i metod pracy, poszukiwanie rozwiązań innowacyjnych w pracy z dziećmi i młodzieżą.

Zorganizowała pomoc dla rodzin pracowników oświaty i placówek oświatowych dotkniętych klęską żywiołową ze wsi Bobowa.

Organizowała wyjazdy sanatoryjne do Druskiennik, Ciechocinka i Nałęczowa.

Przeprowadziła remont i wyposażyła siedzibę Zarządu Oddziału i Klubu Nauczyciela w Tychach. Przyczyniła się do remontu Siedziby Okręgu Śląskiego w Katowicach.

Z dużym zaangażowaniem działała w Prezydium Głównej Komisji Rewizyjnej w Warszawie. Jest członkiem Okręgowej Komisji Historycznej w Katowicach.

Współpracowała ze związkami zawodowymi działającymi na terenie miasta Tychy, prowadziła punkt konsultacyjny dla Prezesów Oddziałów: Mikołów, Łaziska Górne, Orzesze, Pszczyna.

Nagrody i odznaczenia

Postępu pedagogicznego (1968r.)

Złota Odznaka ZNP, Medal „Za Szczególne Zasługi dla ZNP” (2005r.)

Kuratora Oświaty (1976, 1979, 1995, 2001, 2005r.)

Ministra Oświaty (1979, 1997r.)

Prezydenta Miasta Tychy (2001, 2005r.)

Złoty Krzyż Zasługi (1986r.)

Medal Komisji Edukacji Narodowej (1994r.)

Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (2005r.)

TRZCIONKA TERESA ZD. TOMASZEWSKA

Urodzona 23 stycznia 1938 roku w Okręglicy, województwo wielkopolskie. Szkołę Podstawową ukończyła w Szprotawie.

W 1955 r. zdobyła zawód nauczyciela w Państwowym Liceum Pedagogicznym w Nowej Soli.

Po ukończeniu studiów na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach uzyskała tytuł magistra filologii polskiej, a na Studiach Podyplomowych II stopień specjalizacji w zakresie Organizacji i Zarządzania Oświatą.

W Dąbrowie Górniczej mieszka od 1963 roku. Pracowała w szkole Podstawowej nr 13 i w Szkole Podstawowej nr 15 na stanowisku nauczyciela języka polskiego. Równocześnie w tym czasie społecznie prowadziła Zespół Samokształceniowy Polonistów w Dąbrowie Górniczej.

W latach 1968-1970 była Prezesem Ogniska nr 7 w Dąbrowie Górniczej.

Kolejne Jej lata pracy to:

- Zasadnicza Szkoła Górnicza w Sosnowcu jako kierownik zajęć pozalekcyjnych oraz nauczyciel j. polskiego – (1971 r.).

- Szkoła Podstawowa nr 12 w Dąbrowie Górniczej na stanowisku dyrektora szkoły (1972 r.).

W 1974 r. rozpoczęła budowę nowego budynku Szkoły Podstawowej nr 12 w Dąbrowie Górniczej przy ul. Tysiąclecia 25. Prowadziła nadzór nad budową, wyposażała oraz organizowała proces nauczania.

W związku z budową Huty Katowice i budową nowego osiedla szybko wzrastała liczba dzieci. Nastąpiła więc konieczność adaptacji starego budynku szkoły i przeorganizowania działalności placówki na dwa budynki.

Lata 1975-1986 to okres, w którym Szkoła Podstawowa nr 12 w Dąbrowie Górniczej była największą szkołą podstawową w mieście, liczącą 1660 uczniów w 55 oddziałach i zatrudniała 100 nauczycieli oraz około 25 pracowników obsługi.

Otrzymała 2 Nagrody Ministra Oświaty, 2 Nagrody Kuratora Oświaty oraz została uhonorowana następującymi odznaczeniami: Medalem 30-lecia PRL (1974 r.), Złotym Krzyżem Zasługi (1976 r.), Honorową Odznaką ZHP (1977 r.), Medalem Komisji Edukacji Narodowej (1980 r.), Złotą Odznaką Zasłużony w Rozwoju Województwa Katowickiego (1983 r.), Kawalerskim Krzyżem Orderu Odrodzenia Polski (1985 r.), Medalem 40-lecia PRL (1985 r.), Złotą Odznaką ZNP (1985 r.).

Jako dyrektor szkoły pełniła wiele funkcji społecznych w mieście, województwie i kraju.

W 1984 r. została powołana do Wojewódzkiego Społecznego Komitetu Narodowego Czynu Pomocy Szkole.

Działając w tej organizacji utworzyła Miejski Społeczny Komitet Pomocy Szkole, który zdobywał środki na Fundusz Ochrony Zdrowia Dzieci Województwa Katowickiego.

W listopadzie 1985 r. zorganizowała I wyjazd na „Zieloną Szkołę” do Ustronia Morskiego.

Uczestniczyło w nim 145 uczniów z ośmiu oddziałów klas trzecich wraz ze swymi wychowawcami i nauczycielami.

Pomysł Jej stał się tradycją i do dnia dzisiejszego jest kontynuowany przez szkoły podstawowe w województwie i całym kraju.

Rok 1986 był nowym wyzwaniem, ponieważ została powołana przez Ministerstwo Oświaty na stanowisko dyrektora Szkoły Podstawowej i Liceum Ogólnokształcącego przy Ambasadzie Polskiej w Budapeszcie. Po powrocie do kraju przeszła na emeryturę.

Aktualnie działa czynnie w Sekcji Emerytów i Rencistów oraz w Klubie Młodego Nauczyciela ZNP w Dąbrowie Górniczej. Jest członkiem Towarzystwa Przyjaciół Dąbrowy Górniczej.

Opracowała: Halina Marczevska

ZIĘTEK JADWIGA—HONOROWY PREZES OKRĘGU

Urodziła się 22 lipca 1946 r. w Białej Górnjej pow. Kłobuck, w rodzinie nauczycielskiej. Po ukończeniu Liceum Pedagogicznego w Częstochowie w 1964 r. podjęła pracę w Szkole Podstawowej w Truskolasach. W latach 1965-1970 kierowała Szkołą Podstawową w Przechnie.

W 1970 r. ukończyła Studium Nauczycielskie na kierunku zajęcia praktyczno - techniczne i wychowanie plastyczne w Katowicach, rozpoczęła pracę w Zespole Szkół Zawodowych nr 1 w Kłobucku, gdzie pracowała do momentu przejścia na emery-

ture (2004r.) i była Komendantem OHP.

Studiowała w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach i w 1978 r. uzyskała tytuł magistra pedagogiki pracy kulturalno - oświatowej.

Od dzieciństwa należała do Związku Harcerstwa Polskiego. Z czasem zdobywała kolejne harcerskie stopnie. Była członkiem Komendy Hufca ZHP w Kłobucku, uzyskując stopień harcmistrza.

Do Związku Nauczycielstwa Polskiego wstąpiła w 1964 r. i od początku była bardzo aktywnym członkiem. Pełniła funkcję prezesa Ogniska w Zespole Szkół Zawodowych nr 1 w Kłobucku, a w latach 1986 - 1990 była sekretarzem Oddziału ZNP w Kłobucku, oddelegowanym do pracy związkowej.

W latach 1990 – 2002 pełniła funkcję prezesa Oddziału ZNP w Kłobucku. W 1990 r. została wybrana na stanowisko prezesa Okręgu Częstochowskiego ZNP. Pełniła tę funkcję przez trzy kadencje. Po zmianach administracyjnych, w 2000 r. została Wiceprezesem Zarządu Okręgu Śląskiego ZNP.

W latach 1990 - 2002 była członkiem Zarządu Głównego ZNP, a w okresie 1993 – 1998 członkiem Prezydium ZG ZNP.

Przez wiele lat była członkiem Zespołu Doradców Wojewody Częstochowskiego ds. Polityki.

W uznaniu zasług w działalności związkowej i zawodowej została odznaczona: Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Krzyżem Zasługi dla ZHP, Odznaką Harcerska Służba Ziemi Częstochowskiej, Odznaką Zasłużony dla Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, Odznaką Zasłużony dla Województwa Częstochowskiego.

Za swoją działalność związkową została uhonorowana Złotą Odznaką ZNP oraz tytułem **Honorowy Prezes Oddziału ZNP** w Kłobucku.

Opracowała: Jadwiga Aleksandra Rezier

ŻEGOCKA LIDIA

Urodziła się 13 sierpnia 1933 r. w niewielkiej miejscowości Brzostek, w obecnym powiecie włoszczowskim jako córka Stanisławy i Andrzeja Szwedów, właścicieli 2,5 hektarowego gospodarstwa rolnego.

Ojciec pracował dorywczo na kolei w Częstochowie. Mama prowadziła gospodarstwo domowe wychowując trójkę dzieci. Lidia szkołę podstawową ukończyła w rodzinnej miejscowości, a następnie kontynuowała naukę w Liceum dla Wychowawców Przedszkoli w Częstochowie, które ukończyła w 1953 r.

Otrzymała nakaz pracy do Rybnika, skąd została skierowana do pracy w Gorzycach (powiat wodzisławski). Została powołana na stanowisko dyrektora przedszkola. Głównym jej celem było zorganizowanie przedszkola wiejskiego.

Ponieważ budynek placówki graniczył z jednostką wojskową, przy transporcie i przenoszeniu mebli pomagali wojskowi z tamtejszej jednostki.

Wśród mundurowych Pani Lidia poznała swojego męża Tadeusza Żegockiego. Oddelegowanie służbowe męża spowodowało, że w 1956 roku wraz z rodziną przeprowadziła się do Raciborza.

Po urodzeniu i odchowaniu córek Grażyny i Zdzisławy w 1964 roku podjęła pracę w Przedszkolu Nr 10 na stanowisku dyrektora placówki i pracowała na tym stanowisku do czasu przejścia na emeryturę w 1987 r. W czasie pracy zawodowej przez wiele lat pełniła funkcję przewodniczącej Koła Rodzin Wojskowych. W 1967 r. ukończyła Studium Nauczycielskie w Opolu na kierunku wychowanie przedszkolne i nauczanie początkowe, a 17 czerwca 1978 r. uzyskała dyplom kwalifikacji równoważnych wyższym studiom zawodowym—na kierunku pedagogiki przedszkolnej.

W trakcie swojej kariery zawodowej za sumienną i wzorową pracę otrzymała liczne nagrody i wyróżnienia, jednak największym sentymentem darzy dwa odznaczenia: Złoty Krzyż Zasługi, który otrzymała w 1978 r., Medal Komisji Narodowej (1983) oraz Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski—Polonia Restituta—1987 r.

W szeregi członków Związku Nauczycielstwa Polskiego wstąpiła 1 września 1959 r.

30 września 2010 r. otrzymała odznakę za 50-letnią przynależność do Związku Nauczycielstwa Polskiego.

W 2019 r. obchodzi jubileusz 60 lat przynależności do ZNP.

W 2024 r. obchodzić będzie jubileusz 65 lat w ZNP.

Opracowały: Anna Nowak-Malcherek i Teresa Ćwik

Ten numer „Ogniskowca” nie powstałby, gdyby nie praca wielu, wielu osób. W tym miejscu chcę serdecznie podziękować za poświęcony czas Wszystkim Tym, którzy dla potomnych opracowali informacje na temat życia i działalności osób tworzących Naszą Wspólną Rodzinę: Związek Nauczycielstwa Polskiego.

w imieniu Redakcji: Ewa Olszok

INDEKS OSÓB

LP	NAZWISKO I IMIĘ	NR STRONY
1	CZECHOWSKA KRYSTYNA	3
2	CHOLEWA GRAZYNA	4
3	DEREBECKA KRYSTYNA	5
4	DOMASIK KAZIMIERZ	6
5	GIZICKAWANDA	6
6	GNIADY ANNA	7
7	GNIAZDOWSKA KRYSTYNA	8
8	GÓRKA IZABELA	9
9	GRZESZCZUK LEOKADIA	9
10	JURA JANINA	10
11	KAŁABINSKI JAN	10
12	KAPUŚCIŃSKA BARBARA	11
13	KLEKOWSKA TERESA	12
14	KŁOSEK ANDRZEJ	12
15	KOZIK HELENA	13
16	KRASKIEWICZ JAN	13
17	KRISTEK TERESA	14
18	KSIĄŻEK LIDIA	14
19	KUBACKI STANISŁAW	14
20	KUBICA STANISŁAW	15
21	MAJERANOWSKA IZABELA LUDWIKA	16
22	MAJERANOWSKA WANDA	16
23	MANGOLD JAN	16
24	MIROSZEWSKA-ZAWADOWICZ ALINA	17
25	MŁYNARCZYK GENOWEFA	18
26	NOWAK—BOBROWSKA DOROTA	19
27	NIKOŁAJEW JOANNA	20
28	NOWICKA MARIA	21
29	OWCZAREK FELICJA	21
30	PIASECKA HELENA	22
31	PIEKARZ KAZIMIERZ	22
32	PIĘTA LEOKADIA	23
32	POLAK DANUTA	24
33	PRZYBYŁA IRENA	25
34	REZLER JADWIGA ALEKSANDRA	26
35	STRĄCZYŃSKA-PAŁKA WŁADYSŁAWA	27
36	SUCH URSZULA	27
37	SURMAN JERZY	28
38	SZYMASZEK MARZENA	29
39	ŚWIERAD BARBARA	29
40	TRZCIONKA TERESA	31
41	ZIĘTEK JADWIGA	31
42	ŻEGOCKA LIDIA	32